

Ara Alexandru Şişmanian

Zdrențe 4

2025

Copyright © 2025 A. A. Shishmanian
All rights reserved.

Coperta I: Scoarță de copac (foto Dana Shishmanian)

CURRICULUM VITAE

Născut pe 26 ianuarie 1951 la București, Ara Alexandru Șișmanian urmează, după un prim an la Facultatea de limbi romanice, Secția Franceză, cursurile Facultății de limbi orientale, Secția Hindi, unde îi are ca profesori de filosofie și religie indiană succesiv pe Cicerone Poghirc, Sergiu Al-George și pe d-na Usha Chaudhuri, care-i va dirija în 1974 teza de diplomă despre sacrificiul vedic („Sacrificiul vedic sau *Coincidentia oppositorum*”).

În 1975 obține, din partea unei fundații armenе din Belgia, “Boghos Noubar Pacha”, o bursă în vederea aprofundării studiilor indianistice la Paris, bursă de care nu va putea beneficia, viza română fiindu-i refuzată. Publică sporadic, sub pseudonim, cronicі literare în *Luceafărul* și eseuri de fenomenologie literară în *Steaua*. Frecventează *Cenaclul de Luni* unde citește un grupaj de “psalmi”, constituind nucleul volumului *Menuetul menestrelului morbid*. Pe 4 martie 1977 semnează Apelul pentru respectarea Drepturilor Omului în România – lansat de scriitorul Paul Goma – alături de alți doi scriitori: Ion Negoitescu și Ion Vianu. Este, de altfel, singurul din cei circa 180 de semnatari care refuză să semneze faimoasa “abjurare” propusă de regulă de securitate, ca și orice fel de alt document, în ciuda insistențelor securistice. Părăsește România în 1983, în urma multiplelor persecuții profesionale și politice între care, în 1978, o tentativă de internare “psihiatrică” pe baza decretului 12/1965, persecuții ce-l vor împinge de altfel la o grevă a foamei de 58 de zile (29 octombrie – 25 decembrie 1980)¹.

---

¹ În chip de autobiografie politică sub totalitarism, a se consulta interviul-confesiune publicat în iulie 2014 pe situl calameo

Se stabilește definitiv în Franța unde urmează cursuri de istoria religiilor la Ecole Pratique des Hautes Etudes și studiază sanskrita, armeana clasică, ebraica biblică și copta, pregătind o teză de semiologie comparată a religiilor (vedism și gnosticism), reflectată deocamdată în studiile deja publicate². Devine din 1986 membru al Asociației Franceze de Studii Indiene, iar din 1988 al Asociației Francofone de Coptologie. Publică, în reviste de orientalistă și în Actele unor Conferințe internaționale de istoria religiilor, mai multe studii de specialitate.

Activitatea științifică nu-l împiedică s-o continue pe cea politică. Astfel, între 7 noiembrie și 7 decembrie 1989 întreprinde o nouă grevă a foamei determinată de gravele persecuții cărora le era victimă la acea dată scriitorul Dan Petrescu (se vorbea chiar de arestare).

După 30 de zile încetează greva foamei însă participă la “asediul” Ambasadei României din Paris, acțiune ce se va încheia prin căderea “fortăreței” și “capitularea” ambasadorului politruc în fața presiunii revoluționare a exilului românesc.

Din noiembrie 1987 pînă în ianuarie 1993 proiectează și realizează un *Triptic* de poeme: *Priviri*, *Ochiul Orb* și *Tireziada*, din care va citi și publica înainte de Revoluție la cenacluri și în reviste din exil (*Hyperion*, *Dialog*).

După Revoluție publică poezie și articole politice în reviste din țară (*Vatra*, *Familia*, *Steaua*, *Luceafărul*, *Viața Românească*, *Ramuri*, *Contrapunct*, *Nor Ghiank* ș.a.) și din exil (*Dialog* – München, *Galateea* – Königsbrunn,

---

(<https://fr.calameo.com/books/003510201e41f859f1cfa>), din care un fragment apăruse în revista *Ararat* nr. 23-24 din decembrie 2007, pp. 13-14, sub titlul „Un conglomerat al durerii și dezgustului”.

² Vezi mai jos bibliografia selectivă.

Dorul – Danemarca, *Lumea liberă românească* – New York, *New York Magazin*, *Asymetria* – Paris).

În 1993 izbuteste realizarea unui Colocviu Internațional de Istoria Religiilor – «*Psychanodia*» – la Paris (Institut National de Langues et Civilisations Orientales – INALCO), în memoria lui Ioan Petru Culianu, asasinat de securitate. Creează în mai 2005 asociația “Les Amis de I.P. Couliano” al cărei președinte este, și publică, sub auspiciile asociației, tomul I al Actelor colocviului «*Psychanodia*», în colaborare cu soția sa Dana Șișmanian.

În locul proiectatului tom II, preferă lansarea unui periodic de istoria religiilor *Les cahiers «Psychanodia»*, al cărui prim număr apare în 2011. Ediția a doua (2021) a acestui prim număr, ca și următoarele, apar online (<http://ftp.adshishma.net/Publications-Accueil.html>).

Între 1997 și 1999 publică la editura “Arhipelag” din Târgu Mureș cele trei volume ale *Tripticului*, a cărui versiune unificată și definitivată va vedea lumina tiparului în 2001, la editura “Cartea Românească”. Din 2003 și pînă în prezent volumele de poezie apar în ritm anual, aparținînd mai multor cicluri: “hexalogia” *Migrenelor*, din care ultima parte, a șasea, este încă în curs, avînd mai multe volume, ciclul *Absențe*, care se încheie cu al cincilea volum, în fine, ultimul ciclu, *Neștiute*, încheiat în 2018. În 2019 publică în fine, după multe ezitări, *Menuetul menestrelului morbid* (editura ΦΩΣ – Les Amis de I. P. Couliano), cu “Cîteva gînduri preliminară”. Alte volume – *Staze și enstaze*, ciclurile *Zdrențe* și *Onirice* – apar online, iar epopeea lirică *Letala lunii* apare atât imprimată (1923) cât și online (1924).

Începînd cu 2012, poeme traduse în franceză de soția sa, Dana Șișmanian, apar regulat în reviste francofone de poezie și pe situri literare pe Internet, ca și în antologii și

volume colective publicate în Franța. De asemeni, traduceri în germană și engleză au fost publicate în reviste și antologii.

Primul volum personal în traducere franceză a apărut în 2014 (*Fenêtre avec esseulement*), al doilea, în 2016 (*Le sang de la ville*); al treilea, *Les non-êtres imaginaires. Poème dramatique*, al cărui titlu evocă *Les êtres imaginaires* de Jorge Luis Borges, din care se și inspiră, și care reprezintă versiunea franceză a *Migrenelor VI*, a apărut în martie 2020 (toate trei, la editura L'Harmattan).

Anul 2021 se dovedește deosebit de rodnic pentru publicațiile în franceză, de vreme ce văd lumina tiparului *Mi-graines*, volum tradus de Dana Shishmanian și revăzut de autor, la Échappée Belle Éditions, cu o prefață, tradusă din română, aparținând criticului Dan Cristea, și *Orphée lunaire*, conținând poeme traduse de Dana Shishmanian și de asemeni revăzute de autor, la editura L'Harmattan, cu un preambul de Dana Shishmanian.

În fine, în septembrie 2024 apare imprimată versiunea franceză *La létale de la lune* (cu o ediție online în decembrie 2024), care se bucură deja de un larg și receptiv ecou în revistele literare franceze.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Eseuri și studii

„Proză și luciditate” [fragment din studiul „Analiza literară”, axat pe romanul *Cel mai iubit dintre pământeni* de Marin Preda, inclus și dezvoltat în *Les cahiers «Psychanodia»* n° 3, v. *infra*], *Luceafărul*, XXIII/37, 13 sept. 1980, p. 3.

„Topos și Rit în opera lui Mihail Sadoveanu”, în *Steaua*, anul 31, 1980, nr. 11, pp. 4-6.

„Ciudatele farse și zadarnicele melancolii ale diaconului Creangă”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 2, pp. 22-24.

„Metaforă culinară și spirit carnavalesc la George Călinescu”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 7, pp. 8-10.

„Pe marginea unei cărți despre George Călinescu”, în *Familia*, 33 (1997), nr. 10-11, pp. 58-64.

„Le Nombre et son Ombre. Cosmodicée et cosmogénie dans le Veda et dans la Gnose”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 16 (1985), pp. 205-235; no. 17 (1986), pp. 169-207.

„Le Nombre et son Ombre (Résumé)” (în ciuda titlului e vorba de un text independent de precedentul și redactat în engleză), în *Neoplatonism and Gnosticism*, edited by Richard T. Wallis, associate editor Jay Bregman, State University of New York, 1992, pp. 351-380.

„L’Orientalisme au Carrefour. Réflexions en marge d’une «Nouvelle politique de l’Orientalisme»”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 24 (1993), pp. 251-277.

„Sémiologie et Ontologie. Quelques observations méthodologiques à partir d’une «spectroscopie» de l’*Apocryphon de Jean*”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 25 (1994), pp. 143-167; no. 26 (1995), pp. 51-76.

„Sergiu Al-George e il suo contributo all'indianistica romena contemporanea”, în *La rinascenza orientale nel pensiero europeo. Pionieri lungo tre secoli*, ed. Grazia Marchiano, Istituti Editoriali e Poligrafici Internazionali, Pisa-Roma, 1996, pp. 201-235.

„Sergiu Al-George – l'abstracteur de la forme”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, nr. 27, 1996, pp. 207-238.

„Sergiu Al-George – deschizătorul formeii”, în *Vatra*, nr. 6/1998, pp. 92-95 ; nr. 7/1998, pp. 60-64 ; nr. 8/1998, pp. 53-56 (*Semne*).

Ascension et hypostases initiatiques de l'âme. Mystique et eschatologie à travers les traditions religieuses, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2006, volum colectiv de studii reprezentând Actele Colocviului internațional de istoria religiilor „Psychanodia”, în colaborare cu Dana Shishmanian.

În acest volum, studiul: „Dédoublement, chute et salut dans le Veda et dans la Gnose”, pp. 149-237: online pe situl personal, section [Publications communes](#).

Les cahiers «Psychanodia» (n° 1 / Mai 2011), editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), publicație periodică editată în colaborare cu Dana Shishmanian.

În acest număr, studiul: „Les sept transgressions de Ioan Petru Culianu”, pp. 9-129, precum și interviuri și discuții din sfera colocviului „Psychanodia”: online pe situl personal, section [Publications communes](#). Studiul „La huitième transgression de Ioan Petru Culianu: la transgression méthodologique” e în pregătire.

„Eminescu restituit: O "versiune integrală" a Luceafărului” (în colaborare cu Dana Șişmanian), în *Vatra*, 1-2/2018, pp. 15-22; online pe situl personal, section [Publications communes](#).

„Trei crime de stat: Mihai Eminescu, Nicolae Labiș, Marin Preda”, în *Les cahiers «Psychanodia»* (n° 2 / Avril-Mai 2021), online pe situl personal, section [Publications communes](#) (cu rezumate în franceză, redactate de Dana Shishmanian).

„Totalitarisme et littérature (I). *Écrits critiques et politiques* (1980-2022) (textes en roumain et en français), în *Les cahiers «Psychanodia»* (n° 3 / Mai-Juillet 2022), online pe situl personal, [Publications communes](#).

„Carnete de idei”, în *Les cahiers «Psychanodia»* (n°s 5-8, 2023-2024), online pe situl personal, [Publications communes](#).

Poezie – volume personale

În română:

Triptic 1. Priviri, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1997.

Triptic 2. Ochiul orb, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1998.

Triptic 3. Tireziada, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1999.

Triptic: Priviri, Ochiul orb, Tireziada, editura Cartea Românească, București, 2001 (cu o prezentare de Dan Cristea).

Migrene I-II-III, editura Cartea Românească, București, 2003-2005. Volumul II cu o postfață de Dan Cristea, pp. 113-118; voll. I și III cu prezentări de același critic.

Migrene IV, editura Paralela 45, 2007.

Migrene V, VIa, VIδ, editura Ramuri, 2007, 2016, 2017.

Absențe I-II-III-IV, editura Ramuri, 2009-2012.

Absențe V, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2021. Cu o prezentare de Sonia Elvireanu.

Neștiute I-II-III-IV, editura Ramuri, 2012, 2014, 2015, 2018.

Neștiute V (ultimul din ciclu), editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2018 (cu un cuvânt de Dumitru Radu Popa).

Menuetul menestrelului morbid, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2019 (cu “Cîteva gînduri preliminare” ale autorului).

[Staze și enstaze](#), 2021, auto-editare online pe situl personal.

[Zdrențe I](#), 2022, [Zdrențe II](#), 2023, [Zdrențe III](#), 2024, auto-editare online pe situl personal.

[Onirice I](#), 2022, [Onirice II](#), 2023, auto-editare online pe situl personal.

Letala lunii, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2023 (cu o prefață de Dana Șișmanian).

[Letala lunii](#), ediție online, decembrie 2024, pe situl personal: <http://ftp.adshishma.net/Ara/Poesie-ROM.html>.

În franceză:

Fenêtre avec esseulement, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L’Harmattan, Paris, 2014 (collection Accent tonique).

Le sang de la ville, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L’Harmattan, Paris, 2016 (collection Accent tonique).

Les non-êtres imaginaires. Poème dramatique, traduit par Dana et Ara Alexandre Shishmanian, éditions L’Harmattan, Paris, 2020 (collection Accent tonique). “En guise de préface” par Dana Shishmanian.

Mi-graines, traduit par Dana Shishmanian, revu par l’auteur, Échappée Belle édition, 2021 (préface de Dan Cristea).

Orphée lunaire, traduit par Dana Shishmanian, revu par l'auteur, L'Harmattan, 2021 (préambule de Dana Shishmanian).

La létale de la lune, traduit par Dana Shishmanian et Ara Alexandre Shishmanian, éd. PHOS, septembre 2024 (préface de Dana Shishmanian).

La létale de la lune, édition online, décembre 2024, sur son site: <http://ftp.adshishma.net/Ara/Poesie-FR.html>.

Poezie – în antologii și reviste

Dieter Schlesak, *Gefährliche Serpentinaen. Rumänische Lyrik der Gegenwart*, Edition Druckhaus 1998, p. 211 (din *Priviri*).

L'éveil du myosotis, Les Éditions du Net, Paris, 2014, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 396-399.

Les poètes et le cosmique, Les Éditions du Net, Paris, 2015, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 170-171.

D'écriture en écriture, Paris, 2015, t. III de l'anthologie des auteurs de la Gazette de la Lucarne, pp. 375-377.

Anthologie poétique de Flammes Vives 2016, volume 1, mai 2016, pp. 135-136 ; volume 3, novembre 2016, pp. 113-115.

Les Poètes, l'Eau, et le Feu, Les Éditions du Net, Paris, 2017, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 200-201.

Anthologie de l'émerveillement, Les Éditions du Net, Paris, 2021, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, p. 116.

Anthologie de l'émerveillement, t. II, Les Éditions du Net, Paris, 2023, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite

Chamon, p. 130.

Quatuor poétique, t. 1, 2023; t.2, 2024, édité par Les Amis de Thalie.

Apariții recente în reviste românești: *Poezia*, *Luceafărul*, *Discobolul*, *Vatra*, *Bucovina literară*, *Convorbiri literare*, *Ararat online*, *Leviathan*, *Euphorion*, *Itaca – Dublin*; online: situl [Poetii noștri](#).

Apariții în reviste străine, editate: *À l'index*, *Intervention à Haute Voix*, *Concerto pour marées et silence*, revue, *Poésie/première*, *Diérèse*, *Traversées*, *Nouveaux délits*, *Les Amis de Thalie*; online: *Gazette de la Lucarne des écrivains*, *Le capital des mots*, *Le Temporel*, *La toile de l'Un*, *Ragazine*, *Le Pan poétique des muses*, *La Levure littéraire*, *Poésie pour tous*, *Atelier*, *Recours au poème*, *Francopolis*.

POEME

1. pariurile fulgilor

pariurile fulgilor pierd labirintul în nostalgia oglinzii •
acoperișurile și-au rătăcit albastrul între cer și îngeri de
frig • totul e alb și trecut – moartea e vis și noapte
lustruită • literele-s numerele cu care socotim memoria –
numerele matematicii ei regresive • să fie oare ele
numerele negative – numerele memoriei – cu tăcerile ei
absolut galbene prin care ne întunecăm tulburați • șuieră
ele în incredibilele vârtejuri fractale ale imaginarului •
amintirile nu se beau cu buzele ci cu distanța – cu
depărtarea unde o tristețe s-a spânzurat de fiecare
secundă • transparențele se devoră unele pe altele – în
decoruri funerare de lux • nu există alte limite în afară de
clișee • pe fundalul foii de hîrtie mi-a rămas un rest de
febră – cheaguri de filamente avide • cine mă cheamă din
sfera înaripatelor silabe • în camera maro țesută din
suferință și nervi • fulgerele iau forma străină a voinței •
uneori îmi fac un autoportret de electricitate statică • cine
va răspunde în noapte chemărilor mele – ce fructe îmi vor
devora cu lăcomie mesajul • nimic nu e mai misterios decît
efemerul – nimic mai inutil decît acele clipe imobile,
parfumate cu nostalgie, în care mă-ntind ca-n niște
hamacuri legănat de neant • în ele nu dorm – năpîrlesc
numai, traversînd stări indicibile • apoi îmi mănînc miezul
de portocală mecanică – încercînd să-mi amintesc basmele

acoperite cu frișcă pe care le-am gustat între buzele
îngerului • în fond, concluzia e simplă • cobori – aluneci –
într-un infern al lacrimilor • pînă cînd țipă în tine – înguste
– săniile negre •

2. *zdrențe și ploaie*

zdrențele zbîrnîie și plouă – motorul îl explorez murind • neființele se tîrăsc pe muchii de-ntuneric • cineva neîncepe – ceva se descepe • oblică – solitudinea se mai poate încă arunca foarte departe • pătrund în această părăsire de sine ca într-o junglă ilizibilă • nu cunosc silabele acestei rostogoliri de hîrtie – ale acestor bezmeticiri libertine de bigami beți • mă dizolv în eprubetele inefabilului – pe fundul muririi se depun scînteieri eterne – evanescente fixate • cineva vrea să se înceapă – o neființă aspiră să evite unghiile și unghiurile hazardului • înghețînd, degetul pipăie o frunză din ce în ce mai neagră • ea vorbește – întoarsă spre aer șoptește • o lacrimă cu ritmul adîncit în pulbere • melancolie cu sticla limpezită de obstacol • migrena cade consolidată-n avis • o mască de întuneric pătrunde chipul retroactiv • masca se retrage în chip desenîndu-i trăsăturile • lungi scînteieri reci și sandvișuri de lumină tăiată – orbesc cu grămezi de strălucire avisurile • ... și cicatricile suspendate ale timpului – el se scufundă erogen într-un somnambulism oblic • imponderabil numele dezîntîmplat din eu • scara îngerilor adormiți – stinși de trepte • derapaje cu pajul imposibil de ghicit • pași muți în vid – grăiri de nesfârșită viziune • o șopârlă 'și culege silabele din ploaia înghețată – ca niște fine coloane imobile cari o leagă cu cerul • sau poate precum lacrimile dintr-un vast patinoar repovestit • tăieturile luminii scriu distanțe – intrări subtile în oblicul sentimentelor • adînc aleatoriu erodat • o clapă solitară –

cu multe sunete – la limita unde orga trupului se
preschimbă în spirit • când pianul negru ți se ridică –
pasăre uriașă – în noapte • de-acum, în locul pălăriei port
pe cap o tobă – și-ascut migrene în tot mai zdrențuitul –
trafalgar square •

3. *nimeni poate*

nimeni poate – un nimeni imposibil, nici măcar probabil • un nimeni născut din suferință – din zâmbetul ținut precum o lacrimă închegată în mână • un nimeni din nimeni – cu pupila în literă • parc-aș purta în mine tăvălugul care-o să mă izbăvească • zdrobindu-mă ca să respir • întâlnire – cu cine – la ce bun • dumnezeu e nimeni care și-a pierdut singurătatea – iar pierderea și-a pus-o în chip • nimeni – cineva • 0 + 1 fac un soi de noi • împotrivire – contra cui – fără sens • nitescențe de evanescențe • semnele sînt pașii înțelepților absurdului • ridurile întoarcerii – cu zenitul palid – cu nadirul infernal • mă întorc într-un adânc din care n-am plecat – doar pentru că fugitiv îmi înțeleg prezența • ea plecase stingîndu-se – eu, de stingere m-am aprins • razele de-absență ale unei luni neștiute • o pasăre electrică cu-albastrul cernut peste păduri încruntate • dincolo fîntînă cu găleți de pagini • jungla sinonimă cumpărată fără garanție • aproape căutîndu-și drumul – cu majuscula barată • nimeni – cu atîtea raze • mîini rătăcite printre atîtea împușcături • aproape – poate – de la un punct încolo al naufragiului revolta e o absurdă sinucidere • rugăciunea – o ceva mai puțin absurdă masturbare • spart de rănile surîzătoare – mă apropii de pistolul înflorit •

4. ramură de silabe

ramură de silabe pînă la naufragiul orizontului • barcă
respir pe lacrima-mi oceanică • șoselele privirii spre
deprimat avis • scânteia eternului a inventat nebuloasa
unde sălășluim • poetul sparge vitrinele iluziei – oglinzile
fluide ale nebuniei – cu zâmbet • străpunși sunt ochii de
umbră – rănit, aerul se dislocă în răvășit labirint • fulgii
verdelui ard în străfund • realul e un miraj înnodat • cînd
închid ochii sticlesc în cercuri privirile strivite • licurici
licăritori – sau poate ecouri ale luminii din creier • inima
precum o răgăciune în cioburi – plutește pe un infarct tot
mai alb • melancolia presară sare pe moarte și așteptare pe
preeriile serii • singurătatea pe cînd mă stingeam •
amurgul ca un big crunch subit al strălucirii și-ascunsului •
aburul zăbovește pe frunze – amintirea șterge diferențele
verdelui • ore închise în seifuri străine • zdrențe de
luciditate la lizierele umbrei • îmi respir mîinile de parcă
le-aș umple de drumuri • o altă întîlnire se încheagă din
seară • acum se îndreaptă spre dincolo – aici dispare în
dincoace • nimeni zîmbind nicăieri – cînd nicicînd este
zâmbetul • peștii străbat membranele apei – filamente de
insensibilitate între trezie și somn • poemul împletește
miraje pentru a găsi cheia destrămării • poate sămînța unei
inimi – poate un turn abolit – poate o mască
inconsolabilă • poate fîntîni deșurubate – bărci obscure pe
oceanul bizarului •

5. *hazardul norului*

hazardul norului – la ora sălbatică a hlamidei • și cartea gândurilor fugind pe paginile frunții • temerar poate printre fantomele dubiilor • îți iei în pumni somnul invizibil – de parc-ai strînge niște ochi informi ce se caută • și îți respiri privirea fără alte comentarii inutile • lumina îți atîrnă de pleoape ca o întrebare coagulată • tu mă recunoști – atît doar că tu nu exiști • de cînd îți scrii infinitul – înălțimea ți se măsoară doar prin cădere • navigația numai prin naufragiu • cum să descoperi codrii atîtor explicații – cînd rădăcinile zdrențelor se încruntă • la ce bun să te naști – dacă totul e eternă reîntoarcere • în loc să vorbim – am putea pulveriza pur și simplu cuvintele • dacă pisălogii n-ar purta turban de nervi • străbat cu marimba celestă albușuri eterne • toate aceste note – stranii bucle ale buzelor • ce degete bat la fereastra fantasmelor – ce săruturi trezesc clitorisul sclipitor al himerelor • flăcările clipelor mă aduc înapoi – în palatul memoriei • ninsoarea capriciilor rezolvă ecuațiile prostituției • tu nu există iar el e o evocare bizară • umbra e ultimul număr al spectacolului – pe poteca ce face din mine prințul moștenitor al neantului •

6. și dacă aș respira

și dacă aș respira acest lucru ca pe o enormă absență •
acest ochi ca pe o fereastră în fine onestă • o pace pictată
pe acest opac opiaceu – furat din visurile lui niciodată •
gustul unui inimaginabil dezamăgit – asemeni sângelui
complet numai în îndoială • zdrențe prea improbabile •
adâncimile acestui laborator unde cobaii se transformă-n
idei • mîna spasmodică surîde și scoate limba – ca pe o
șosea pe care circulă vehicule infime de salivă și spermă •
conduc crispat de tăcere mașina – cu volanul de silabe pe
care-l țin strîns • poate că o sete probabilă – trasează linia
solitară a sfârșitului – de care se bălăngăne incert rînjetul
unui funambul muribund • nimicul doar pîlpîie precum
clanța unei fîntîni cu flacăra umezită – da, mă incită să
caut cuvinte – să le respir profund pînă le dizolv într-o
uitare de pace • și-apoi cu alb să le scriu în noaptea paginii
– cum ziceam, da, poate •

7. *tot ce e spectaculos*

tot ce e spectaculos și oarecum amenințător – se topește în fața intimității discrete a neantului • absența e un cer primăvăratec de unde toate accidentele au dispărut precum o țară paradisiacă (aproape) – în fine vidată de locuitorii ei inutili • parc teritorial prin care te plimbi tot mai gol • nici un dumnezeu opresiv – nici un ilot depresiv – numai moartea cu bizarul ei aparat cognitiv de sudură • sub privirea ei totul cade • învâț o artă a despuierii absolute – independente de strip-tease • și noroiul – ca un melc cu argintiul larg – ca o pupilă cu buzele deschise pînă la silabă • bazinele de beznă prin care înotînd ne reîntorcem 'nainte de plecare – pe-un țarm unde – fără să știm – deja ne-am înecat • răsăritul continuu al obscurului – din nou, din nou – precum un ghem de mistuită osteneală • asemeni unui fulg – scuturîndu-și pe pistă labirintul zborului • un prag pentru nimeni cu numele lui zdrențuit • ridic mîinile și le las să plutească prin aer – invizibile precum niște sunete 'n călătorie spre buzele timpanelor ce le cuvîntă • și mă urc pe ele ca pe niște scări plutitoare – cu toată absența unei regăsiri însetate • și suflu în îmbrățișare de parcă într-o pădădie ce se împrăștie • ... spui că te simți complet anulată? – nimic mai bun nu ți se putea întîmpla... • noaptea e ninsoarea tuturor secundelor absente – floarea sumbră a timpului măsurat de lumină •

8. *străin de oglindă*

străin de oglindă cu vidul plin de-autohton mirat • absența durează în amprente neștiute • nimeni culege din sine cupa avisală cu care-și bea abisul • buzele încoronează sângele silabei cu suspensiile sărutului – petală dureroasă de zâmbet • centrul e o poziție periculoasă pentru locuitorul cercului • neaua-și manifestă dispărînd labirinturile absurde • albastră e otrava de melancolie a vidului • sînt ucenicul neantului – bîntuit de fantomele asimptotelor • hlamida mea e un ospiciu straniu – cu ferestrele lipite • simpla fațadă a unui spectacol jucat numai de nimeni • culegătorul ochilor împarte renunțarea la privire • învingătorul oului devine rege – și se naște în veșnică nenaștere • trestiiile nopții gîndesc lucru de negru • amar de frunze și șoapte în gări de profet • copacul frustrărilor • neantul îmi înflorește în sânge – pentru piatra halucinată a inimii • pentru lacrimile furioase pe care le strivesc mergînd • eu sunt omul lapidat de toți ochii – linșat de sîrma ghimpată și de lucruri • ilizibile – silabele-mi cad din creier ca din niște labirinturi sparte • drumul meu e de neînțeles • o carte sunt – și o oglindă – și o fereastră magică • mă întîlnesc cu jumătatea-mi neagră – și mi-o zâmbesc • îmi zâmbesc sufletul regesc acoperit cu hlamidă de hematometri • soare invizibil al ideilor letale • moarte pentru îndepărtatele cîmpuri – mînuind prin aur secera orizontului • coasa-mi prin ierburile de toxică melancolie • singur cu singur în singur • singur cu revoltații ce-și poartă destinul pe umeri – văruiți în insula de brad •

9. *manechinele visului*

manechinele visului și clovnii zdrențuiți ai absenței – cern cenușă prin umbră • deși nimic deja mă travestesc cu cerul – pasul veșnic mă cheamă cu în fine • plec cu figura prin tunel – sau mă transform într-un tunel eu însumi • îmi uit memoria sau memoria mă uită • unde s-au dus stocurile de luciditate cândva acumulată • tonele acelea de eu-însumi spulberat • automobilele sincopelor trec în trombă – ca niște secunde unde ninge un labirint de negru • și-unde ning cu fiecare fulg care dispare într-un rezervor de timp • culorile minutelor alunecă pe centimetrul orelor • și mă agăț de acul ce mă picură dincolo de mine – și-același se volatilizează din sine și rămîne dispărînd • de parcă lumea toată – sanie de-anxietate neagră – ar luneca pe-un derdeluș al viselor • iar îngerii de cadrane s-ar roti în jurul unui centru insezisabil • singur e tot ce-mi mai rămîne din tot ce-am aruncat – pe ferestrele ornicelor • spre-un tărîm unde domn e numai scardanelli •

10. *între zdrențe și note*

poate nimic între zdrențe și note – doar un strop de cenușă • doar o picătură de noapte • doar o întâmplare a urletului – precum un abis cu un infinit de gări • când a început începutul – asemeni unui pickpocket de demult, dizolvându-se în aburul locomotivei • joc șah numai cu nebuni pe eșichierul cerului • nebunii albi iau nebunii negri – pînă cînd secerăți, nebunii negri îi fac șah-mat • așa am învățat să-mi fluier absența – în vreme ce ca un idiot înrulam asfaltul trotuarelor • și din nou, poate neantul cu multe silabe • poate prințul cerșetorilor cu scobitori de insectă • poate un burduf special al tuturor nopților – pe care mi l-am ascuns în inimă • tot ce ar mai putea să mai dispară între două execuții capitale • o căpiță imponderabilă cu fânul de aur • delirul purtătorilor de hlamidă cu inimi transparente • pești cu chip de om sclipesc mirați de geamul acvariilor • asemeni unor acari cu ace fantastice • ei mă ajută să descopăr un fir ascuns între greață, gheață și lacrimă – trag de el pînă-mi destram tot labirintul ca pe-un pulovăr • pînă la ultimul zîmbet cu care țip • oglinzile roșii – închegate sub metalul tuturor toamnelor – n-or să se mai urce pe scenă • am să le contempļu totuși așteptarea din fundul sălii absolut negre – mort, cu bucăți de-avis plutind în uitare •

11. *cer cu mult verde*

iarba s-ar zice că ninge spre cer cu mult verde – decolorându-se intens în vreme ce urcă • piciorul rătăcește printre pubelele incerte – ca niște luni ciudate – cenușii • de fapt, parcă dansînd, piciorul intră-n mers ca-ntr-un tunel cu-acoperișul de plastic – ritmat cu becuri galbene de nervii isteriei • de călcîi și-n jurul gambei atîrnă fișii de deplasare – zdrențe de timp flutură de pulpe • hematourile minutelor se-ntind prin țesuturile statice • străinul mănîncă precum ierburi – stele • un picior solitar e un animal bizar – gravitînd în jurul frînturilor de dispariție • insectă vizibilă rezistînd abia unui profund curent letal invizibil • și aurul cu șerpîi de neliniște suflînd dinspre adâncurile de crepuscul coagulat • și mâinile ce parc-ar ninge prin luciul unor oglinzi absolut statice • eu însumi trec întreg prin vîntătaia sinistră a timpului • ies în galben cu un țipăt ce nu-mi mai aparține • descarc pentru ultima oară în broasca încuiată gloanțele cheii • fiecă bucată de tunel scînteiază de-un întuneric unic tăiat de-un galben care țipă • și broasca înaintează rănită – undeva la liziera dintre nicăieri și nimeni •

12. *solitudine rotundă*

solitudine rotundă cu creșterea înceată – nimeni culege fructele punctului • deschide chipul ce se revelă în literă • centrul – cununa abisală a tot ce se lasă sacralizat de cuprindere • zdrențele coroanei niciunui rege – ci numai ale unui început de înțelegere • mesajul de strălucire al străinului – măsura de lumină a mirajului • palmierul cu aripi din rotundumul vid • și poate un cuvânt asemeni unui atlant incolor • ce priviri ascunde mersul – ce ochi drumul • ce noi labirinturi iarna – această căruntețe a vidului • solitudinea crește rotund – floarea plutește între avis și pasăre • cupă sau tron – gând reificat al unei stranii așteptări inutile • întâmplarea poetului aruncă în raze țipătul spinilor • adâncuri grele săpate-n refuzurile bruște • salcia letală pânge cu friguri de aur – își înclină cântecul spre recele verde • am fost – am fost – și cu toată dispariția – melancolic durez • suntem țesuți din evanescențele semnelor cu care înțelegem • ne apropiem de noi înșine prin tot ce ne părăsește – zâmbetul e o pasăre care zboară cu aripi de eșec • vântul plin de cuvânt strigă numele lui dumnezeu • îngîndurată pulbere cu sceptrul de nisip • poetul își tîrăște zdrențele printre cuburi de limite • țipă prin palme din ochi – explozii ofilite de-amurguri • nimeni se întîmpină îngîndurat – neștiut și același •

13. peșteră fără scăpare

și dacă mi-aș vedea respirația ca pe o peșteră fără scăpare • ca pe un gîfîit prin care alerg • de mi-aș vedea subit respirația absentă – foiță de negru – mereu aceeași – pe care o răsfoiesc veșnic • și dacă m-aș rătăci în propriul meu labirint ombilical – mereu același – de parc-aș răsfoi aceeași imagine din cartea oglinzii • cartea cu pagină unică – pe care însă niciodată n-o pot isprăvi • subterană – ofidiană e neliniștea de aur a cunoașterii • dar dacă deodată aș începe să ning cu toți fulgii eului meu • m-aș topi pe aripile mele întinse precum niște mîini prin cerul absenței • m-aș topi în propria-mi absență pînă cînd eul mi-ar deveni absent și-ar ninge cu fulgi de absență cari mi s-ar topi infinit pe aripi de mîini • infinit precum niște îngerii labirintici • pînă mi-aș ninge aripile de nimic ale cerului – asemeni niciunei păsări – planînd – gol în gol • contemplat de plutonul de execuție al infinitei mele stingeri •

14. zdrențele avisului

zdrențele avisului și poate graalul • rotundul în felii melancolice • lacrimile – mucii din guturaiul sufletului • de ce nu mi-aș da foc la amintiri – ca la niște bastonașe de tămâie • să respir adânc uitarea lor parfumată • prea mult timp alunecă prin verdele rece • credeți că mi-e frică să mor – să arunc pînă departe bulgării negri ai tristeții • gerul e o tehnică de fabricat îngerii – o tehnică a adâncului și-a întunericului • de zaruri atîrnă mereu alți spînzurați – dăruiți de zorii vineți ai hazardului • astfel am să pot lua numai eu – numai eu • legănîndu-mă agățat de palida dimineață – trenul absolut unic al disparițiilor •

15. *automobilul de timp*

și dacă aș pleca pe șosea cu automobilul de timp și de mine • dizolvându-mă cu fiecare roată – cu fiecare kilometru parcurs • și regăsindu-mă ca legănat de-o parașută – îndărătul volanului • al vulcanului • da, volanul precum o potecă pe care aș merge în mîini • zgîriind cu tălpile pantofilor cerul de plumb • prea multe vise încrustate în imposibilul plin de mînie – prea multe ghiare înfipte ectoplasmic în alb • deodată absent – conducîndu-mi absența – separîndu-mă de toate prezențele mele – bucată cu bucată • timp de o clipă – o clipă din mai multe clipe – îmi țin în mînă creierul și-l privesc – în timp ce gîndesc • mă privesc gîndind – gîndindu-mi privirea • lovitură de magneți la ușa neantului – levitații sălbatice la poarta nitescențelor spiritului • cupe zdrențuite pentru vid flutură cu depărtarea în pânze • solitudini zdrențuite zboară cu spini de secrete prin cristal • îmi port demn rătăcirea sfișiată • circumvoluțiunile ca niște circuite ale labirinturilor mele – unde nu știu că sunt • asemeni norului de identități posibile al lui heisenberg • creierul meu e relația mea de indeterminare cu mine – și nu sunt nicăieri în el prezent cu certitudine • nu sunt nicăieri absent cu incertitudine • nu sunt – și ăsta e cel mai frumos dar al dubiului meu •

16. *bucăți de carne jupuită*

bucăți de carne jupuită în locul inimii – bucăți de suferință jupuită în locul bățăilor inimii • himera-și înfige ciocul de răbdare în cristalul violet al timpului • o lacrimă de vid în locul niciunei absențe imaginabile • sînt prometheul tuturor frustrărilor pe care zeul le poate imagina • nimeni își risipește zdrențele în amnezia avisului • zdrențele lui himerice precum ciudate petale ale solitudinii mesagerului • coroana improbabilă – des sfîrtecata cupă a capului ocult • parfum fără imagine – șarpe fără oglindă • silabă fără răspuns pe care lampa orbitoare a niciunui birou n-ar putea-o interoga • zbor fără aripi – mai liber decît îngerul • nici un când cu sângele lui dacă • hoitul niciunei corăbii pe năsălia dubitativă a valului • ah! marea văruiată de luna ca o bidinea • drum spre neant pentru pașii trecătorului demult dispărut • rădăcina e căutare neîntreruptă pentru care ființa totuși se întîmplă • o negație rănită pentru rășina unui trup • vis al avisului – abisul • răsfoită dezvăluire... • deschide-mi poarta – deschide-mi vidul • deschide-mi nitescența ta inefabilă • tu, ce nu ești decît cît timp uitarea mea bate cu magneții la ușă •

17. *unealta străină*

secunda – ce unealtă străină – absentă • mereu alta – scurgându-și alteritatea – mereu aceeași • mereu mai străină prin autohtonă dispariție • ca o plantă inezisabilă – un bulb mereu inaccesibil • adâncurile ne respiră – avertisment al memoriei naufragiate în straturi • de parcă mai mult decât moartea ce ne-o transmitem unii altora – neantul însuși ar fi o moștenire inevitabilă • sau poate o sală goală cu un singur spectator – invizibil • așezat simultan dar non-concomitent în toate fotoliile de unde ne privește cu absența lui implacabilă • orbul probabil ca o previziune meteorologică • da, toate astea – deși – •

18. umbra înnegrită

și dacă m-aș vedea în oglindă – trăgându-mă de mână cu umbra înnegrită • un creion negru deasupra umbrei – deasupra umbra • dedesubtind-o • ochiul din oglindă mai vizibil decât abisul albastru • decât zdrențele cele mai lontanale ale albastrului nitescent • purtăm un mort în inimă – străin și viu • un deget – degetul mic – îmi iese din pupilă și mă arată • imagine – index • sau cântăreața albastră cu misterul de catifea • o silabă-mi lunecă pe limbă – precum stropul unui pește de-aur dintr-un acvariu povestit • precum o furnică albă – ce fără litere mă arată • n-am unde să m-ascund • poate doar în oglindă • nu! oglinda mă arată și ea – absent •

19. *pas parfumat*

pas parfumat și greu ca drumul prin care merg • tălpile
privesc spre un țel îndepărtat • aleg întunericul unde pot
să-mi pun inima – fără s-o rănesc cu inutilitățile lumii •
ceva rece și verde mîngîie depărtările – suferința se
dizolvă în buzele oțetului • o cățea își schelălăie goliciunea
– lapidată de o excitație de piatră • cadavre a destinului
pînă la sincopa finală • cărți mușcate, clipe răsfoite –
ferestrele albastre deschid noi perspective sinuciderii •
levitez de dezgust – purtat de un suflu subtil • o pîine de
moarte mă hrănește în timp ce mă scufund • ciudată
nitescență abia pîlpîindă • oglinzile ard aprinse de soare –
fotografia străină a femeii se topește în vălătuci anonimi
de fum • peștii-mi dorm în suflet ca niște bănuieli de
plastic • nu singurătatea mă chinuie – ci bizarele îngustimi
negre ce mi se încrustează în respirație • otrava e un
patinoar de pe care nu pot ieși • dacă măcar moartea m-ar
face să-mi ies din alunec • îmi trebuie o exterioritate unde
să vă vomit pe toți – și-această exterioritate nu pot s-o
găsesc • țipă sufletul meu – țipă-ți însîngerate toate
lacrimile • un șfichiu de stingere – un bici de exterminare
și infinit • pînă vine ora străinului ce ne mîngîie blind cu
catifelele groazei – cu înfiorătoarele lui aripi de mătase •

20. *anus în iarbă*

ce ciudat se mișcă-n iarbă anusul acela ca o gânganie roșie • se depărtează de mine în vreme ce cerul cade precum un strop insular uriaș • aterizează asemeni unui aerostat în mijlocul ierbii • strălucitoare pe pagina ecranului – silabele mele plutesc • anusul se cațără în nacelă – ca o gânganie roșie, ultra-rapidă • și pleacă spre regatul absențelor – de unde-am fugit • oh, infam trădător – oh, infam trădător •

21. *barca albă*

barca albă – nu știu mai mult – albă ca o patină • se îndepărtează de mine – apropiindu-se – barca albă • vîslesc cu vîslele afundate în iarbă – din barca albă • precum un fragment de lună pe un uriaș pubis verde – ea, barca albă • și țin de volan un anotimp – apoi un altul – cu care mă îndrept spre barca albă • continui însă să vîslesc cu zdrențele întîmplării – plutind cu barca albă • uitîndu-mă cu mine de mîna de pe țarm – la barca albă • mă depărtez de străin vîslind – cu barca albă • în vreme ce mă-nec țîpînd – după barca albă •

22. *o picătură-n tunel*

o picătură-n tunel • mă văd în cădere și-mi dau mâna • în
mână mă țin pe mine însumi – și mă dau mie însumi fără
să mă recunosc • nu pe mine mă țin – de mână țin o fetiță
cu pubisul verde • cu un iepure alb • n-o recunosc • dau
mâna cu tunelul – are multe rafturi, exact ca o mîneacă • îl
recunosc foarte bine – m-am rătăcit ades în linia lui
dreaptă • în labirintica lui linie dreaptă • m-am pierdut
ades în secunda lui stîngă • mi-am oprit ades ascensorul la
unul din etajele sale – coborînd – fără să cobor • da,
coborînd fără să cobor •

23. *stropul*

stropul – poate de-ntuneric – poate de abis – prin care
sferele mele se mișcă • spuma de ecouri a silabelor •
*strangely – deeply – you are becausing me – you are
becausing him – oh! yeah, you are becausing yourself* •
pînă unde mă dizolvă – pînă cînd – aceste buze care mă
neagă • ele – ce-și risipesc tăcerile în rădăcinile înțelepte •
ce întîmplare a cîntecului este moartea – ce lebădă cu
zborul iubirii plutit în plînsuri • ciudată undiță,
singurătatea – cu care pescuiești doar vidul anterior • doar
labirinturile iernii – din oglinzile de strălucire ale verii •
vidul anterior prin care mergi deja – înainte de a fi făcut
primul pas • cu care te retragi în frigul unei pre-clipe
străine • oh! locurile nașterii sînt o impostură – ca și
nașterea însăși • asfaltul alunecă pe subiacențe înghețate •
buzele întredeschise ale zidurilor – ele, pleoapele
misterului – ne privesc cu toată lumina pe care trebuie s-o
străbatem • cu toată lumina ce ne vrea încă străbătuți •
nimeni se apropie de fereastra deschisă – nimeni, cu
siluetele lui străine • el ce nu e decît o negație care mereu
se reinventă • plînge reflectîndu-mă echivocul oglinzii •
îmi părăsesc lacrimile în labirint – precum bucățile
împachetate ale unui cadavru necunoscut • precum
bucățile trupului vreunui frate nenăscut • da, ca pe niște
bucăți de insuportabilă nenaștere • părăsit prea departe
pentru nisipul sticlei – prea departe pentru fabricile de
săpun ale naziștilor • prea departe de cuptoarele de topit
carnea ale junilor turci • oh! prea departe pentru timpul

mort • otrava albastră a tristeții • e curios – cum cu zâmbetul însuși ne privește abisul • cu infinit absurdul zâmbetului lui • cu toată dezolarea acestui timp suprimat • poate privirea mea – spălată de miraje – nu e decît acest originar șarpe al avisului – hamacul de veșnicie în care zeul își întinde somnul • unde îngerul eutuel își pierde-n petale aripile • școală a stingerii – școală a singurătății lacrimilor – neantul • străinul cu mâinile pierdute •

24. *noaptea absențelor*

noaptea absențelor încheagă ochiul • un ochi cu toate fețele – fără niciuna • pagini din bazinele de beznă • ochiul – precum un surîs infirm răsfoindu-se • cenușiu prin ninsoarea cenușii – precum o pajiște alunecînd pe dîre verticale • iarba s-ar zice că ninge în asemenea circumstanțe • sau poate ochiul trage mereu o altă cortină peste un spectacol indecent început • un spectacol ce se rezumă exact la atît – a trage – a ninge toate cortinele pentru a acoperi un spectacol ce n-ar putea fi altfel dezvăluit • cortinele asemeni paginilor unui poem pe care – zdrențuit de silabe – ochiul îl recită • scris – zis de buzele ochiului • ochiul precum o piatră plină de pietre rotunde – privind de parcă ar lapida întunericul • el umple noaptea de cădere – precum un alt crepuscul – al altui soare – invizibil • un amurg negru al tuturor privirilor • ca și cum ochiul s-ar încifra într-o cădere dincolo • hipnotizînd obscurul • hipnotizîndu-se • ocultîndu-se •

25. *haos de sentimente*

haos de sentimente moarte – chiar și • parfum de mumii și mobile înflorite • moartea e un scrum dar neantul un sărut • ziduri de tămâie îngroșate de miraje • pământul e doar o culoare – cerul numai o transparentă • un pește misterios sclipește de întuneric în acvariul sufletului • pînă unde merg culoarele abjecției – pînă-n ce străin început poate timpul vaginului să putrezească oare • o, durere – pînă la ce întrebare te pot descompune mirajele și pînă la ce trezire • amintirile se plimbă prin frig și prin sticlă de gheață • dezgustul ne poate face cu beznă să plutim – ca pe niște aerostate ale vomei • ne destrămăm – trăgîndu-ne de firul insezisabil al surîsului • lespezi de sufocare somptuoasă – oglinzi precum gongul unei lumi infamante • da, un fum prea infam pentru ca norul cel mai poluat să-l respire • da, fără adevăr bunătatea e cea mai grea povară a miasmelor • cea mai adânc amurgită hlamidă a mlaștinilor • poate flautul unei mici revoluții e tot ce mai rămîne din cartea de cristal a magiilor • mesaj sau miraj – cînd știind că în uitare înoată iluzia – uiți să-i mai măsoari cu ultimul suflu abisul •

26. *fulgi cu frunze roșii*

copacii cad ca niște fulgi cu frunze roșii din fulgul rar al inimii • așteaptă era deja negru când mi-am ejaculat sosirea • abisul – avisul se deschidea – ochi cu o corolă de pleoape • un șobolan țesut din zdrențe își plînge telegrama – el, inima intermitentă a găurilor negre • de ce însă lunecam pe șine – când înăuntru îmi căutam privirea • gheme de gîfiit precum niște bulgări de livid în dreptul vampirului de cretă • puțul palid de adîncime sau poate un mormînt albit de *rigor mortis* • aidoma unei trepte spre infernul de var prin care trans-lucizi • fereastra mă suflă-n întuneric ca pe-o rafală de baloane incolore • gînd vopsit cu flăcări – îmi tencuiesc cu rigiditate dispariția • spumă poate – și tot ce era mai dens – doar întuneric • incendiul explodează-n halucinant amurg – chipurile fulgerelor își apropie reamintirea de mine • răsar parcă mai palid din pervaz • sau pier în fulgi – suflat printr-o pădure plutitoare • o pleoapă rătăcită în aer – absența precum o intensificare absolută a transformărilor • țipă de iluzie – în mine – femeia cu nervii de spumă •

27. *amintiri de gheață*

amintiri de gheață zidite-n amnezii albe • privire văruită precum o pădure de mesteceni • potecă de tăcere pe care curge șarpele eșarpei • disperarea străbate zăpada – cu țipăt de labirinturi sfărîmate • din cerul monoton se holbează un gât străin – cu lupi plăsmuiți din razele coagulate • solitudinea amplifică – parcă un urlet – tăcerea de gheață a stelelor • rătăcirea e singura cale – zaț fărîmicios al memoriei • și tu, suflete mai spart de goluri decît un popor în pustie... • pentru a umple negrul devastat al distanțelor nu-ți mai rămîn decît frisoanele lacrimilor • scheletele pierdute cum ar putea să mai poarte altceva – decît labirinturile orbilor de zăpadă •

28. *în căușul palmei*

în căușul palmei țin toate silabele – ce mi-au murit născute
nespuse • luna înverzită de o iarbă fantomă – îmi scuipe în
gură bezna-i de eclipsă • prea departe navighează
strălucirea albastrului – purtată de-o întoarcere din ce în ce
mai străină • țărmurile trezite de acostarea cuvintelor –
dispar ca niște insule de ecouri • ipoteză a mirajelor albe –
plâng cu lacrimi de păsări • profețiile-n zdrențe mă
dezvăluie – când șoaptele-mi își pierd scoarța de copac •
frunzele-mi poartă prin boare cenușa – spre un mormânt
care mă respiră • zidul lui nimeni atîrnă – precum cadavrul
unui ecran inutil • fum de înger se înalță din rugul avisului
– când insomnia de veci mi-a naufragiat în privire •

29. *ovine ovni*

ovine ovni ca niște fenomene meteorologice • fișii de dincolo fluturîndu-și degetele • chipul – doar o completare a ochiului • închegîndu-i jur-împrejur expresia • da, expresia fluturînd în jurul feței tale anonime – cînd aerul e doar o rană a oglinzilor • a feței tale anonime – aproape fără trăsături • de fapt, absente precum cenușa – negativ al incendiului iernii • s-ar zice că purtăm pe înfățișare – ca pe un escalator nesfârșit – toate valizele trecutului... • și dacă toate trăsăturile mele – liziere funambule ale eului – s-ar îndepărta încet ca pe-o potecă • o potecă extrem de ciudată – ce nu trece prin nimic ceva • prin nimic vid • căci pînă și vidul poate fi un lucru • un lucru pe care-l apucăm cu pensetele verbului • o substanță hiperpură • da, o absență incompletă • indescifrabilă – misterios reziduală • obscuritatea mă colorează – mă decolorează • ovni – ozene cosmic – neștiutele forme ale excluderii • în prezența absențelor gregare • ovin – alb – eliminîndu-se treptat precum un bloc de gheață topindu-se în iarbă • apropii un mănunchi de verde de buzele ce-au fost – de sângele ce-a fost • de luna ce-mi decupează pupila ca o lamă •

30. *poate-un soldat de plumb*

poate-un soldat de plumb îndrăgostit de-o floare de gheață din grădinile geamului • poate rasa unui călugăr acoperind insomnia cenușie • soarele întreruperii în monotonie de iarnă • harfele fulgilor își cîntă ninsul ca o tăcere vizibilă • anxietatea amiezii vinde pe tejgheaua de piatră lumină • m-am aplecat să culeg din paloarea de var o rămurică de mesteacăn – aproape invizibilă • dar m-am trezit între degete cu un frison alb • închizînd ochii mi s-a părut că discern de departe un văl de mireasă – însă cu ochii deschiși, de aproape, s-a vădit a fi doar o zdreanță de giulgiu • dar poate acest perete străin era o pânză-n depărtare • poate o uitare la care cântam • intru în palatul fantomelor – bîntuit de litere negre • m-așez la corb și scriu multe pagini albe – pînă acopăr cu alb toate zdrențele labirintului • ridic spre cer țipete de piatră • și plîng asemeni unui disc zgâriat • soldatul de plumb a violat floarea de gheață – poate azi, poate mâine... • poate în clipa nezămislită de ieri • nu vedem decît amintiri – nu recunoaștem decît deliruri zîmbitoare pe care ne dăm cu sania • culeg din strania greață doar atît – casa de zăpadă și petale • doar atît – un zîmbet în exil oriunde pe suprafața globului • cum să găsec valul ce m-ar duce – la barca aceea pierdută unde soldatul de plumb violează o floare de gheață • ninsoarea mă uită sub o căruntețe ce nu mai vrea să se topească • caut cu degete oarbe soneria de aer • toate aceste secunde au tencuit amnezia – singura pe care nu pot s-o mai uit •

31. vizavi

o bucată de absență – vizavi • vizavi de ce – de nimic • se
privește de vizavi – albă poate – neagră poate • vizavi • o
bucată de lună – vizavi • luna este totdeauna vizavi • ca o
paloare uitată de-un înger anxios • absența vine la urmă •
da, absența e raza lăsată în urmă • ca o pisică în prag de
evanescență • luna se dizolvă într-un tsunami de raze •
lumea se dizolvă într-un tsunami de-absențe • vizavi
persistă însă • vizavi •

32. *pietre de umbră*

adunat în negru • ca un morman de pietre de umbră • caut în absența mea pietre de umbră – și găsesc – o întreagă carieră • înaintez prin tunel și culeg pereți întregi – sporesc în urmă mormanul • mormanul de umbre negre și fantome albe • un morman ciudat – bîntuit de litere • parc-aș înainta prin cortine obscure din nici un spectacol • o întunecime ce se retrage și persistă • așteaptă și dispare • nimeni nu mă așteaptă – nimeni doar mă așteaptă dincolo de perdele • de oglindă sau labirint • dincolo de fereastră • suspendat în dreptul geamului absent •

33. *rana oglinzii*

tu ești o rană a oglinzii cu silabele inversate • blana
sângelui tău a inventat paginile hirsute ale cerului • șarpele
vaginului tău a menstruat o năpîrlire de toamnă • locul
frunzelor l-au luat pe potecă solzi de amurg • izvoade de
telepatie crepusculară • și-n locul clapelor pianului sâni
tăi cîntau, străino • da, sania straniului și frunțile
șopotitoare ale pădurii • din cupa ochiului orb beau
labirintul unde doarme așteptarea – în cheaguri de silabe •
și fereastra cu somnul mușcat – întrebarea tăiată-n felii
precum o scară pe care nimeni nu-și va urca vreodată
răspunsurile • secundele doar vor tremura de neliniște la
abatorul melancolic al timpului • și copacii înroșiți de
frisoane și febră • cîta fiere – cîta fiere și noapte – cîta
fiere de noapte vei vomita inima mea • cînd soarele se va
sfărîma-n bucăți de negru – presărate pe clocotul de sticlă
al pustiei • cînd tăcerea va lovi cu gol amintirea poienilor •
și nimeni te vei întoarce-n oglindă – tu rană cu silabele
inversate •

34. *singur prin abjecție*

singur prin abjecție – pentru că numai eu o simt • eu, miriapodul de greață – scolopendra de scârbă – când noaptea e plîns de otravă și-oroare • da, trezia spiritului va risipi coșmarul nebulos al lumii • dar cînd... – dar cînd... • parc-aș cădea mereu pe o fereastră deschisă într-o solitudine indescriptibilă • parc-aș merge mereu printr-o femeie de uitare – și mergînd așa, cu-absența ei m-aș căsători • femeia asta onirică n-are sâni – și totuși tocmai prin sâni ei înaintez • n-are sex – și totuși nu mai pot scăpa din sexul ei • doar cînd merge prin umbră – atunci, numai atunci pot să ies • și mă regăsesc din nou singur în abjecția asta străină • abjecție pe care toți o dorm – dar pe care numai eu, vai treaz, o simt •

35. *tristețe de cireșe*

tristețe de cireșe cerșind în nămețirile zdrențelor • asemeni unui copil cu un chibrit înflorit • luna e o lovitură de pumn – explozia unei lumini tetanizate • da, oglinda plină cu paloarea coagulată a unui țipăt de anxietate • tu îți ești străin – și te lași în urmă precum rana din care curge un sânge alb • sau poate astfel • tu te deschizi brusc preum o fereastră pălmuită • te deschizi precum uitarea probabilă a unei iubiri de demult • te deschizi precum o promisiune călcată – oh! de câte ori... • și lacul ca un gong de bronz – și tăcerea labirintică în care obscur locuiesc • tăcerea asta unde doar neantul se mai întîmplă • păsări de zăpadă – și hornurile astea visătoare – de fapt, palidă, amintirea lor – ce fantasmează cu fum • lovitura de gong ori fantasmele fumului • corzile de anxietate ale labirintului unde păsările de zăpadă anunță ceva • anunță poate nimicul • jerbele ipotezelor improbabile – potecile imposibile pe care-mi aștern paginile mersului • oh! o lumină ciudată răsfoiește pământul pînă în adâncuri • o obscuritate ciudată stratifică aerul și se-mbată cu oglindă • păpușa cu chibrituri și-a pierdut brațul lunar – cadavrul fetei și-a pierdut sub gheață paloarea • paloarea coagulată a ultimului ei țipăt • pământul e răsfoit de lumina ciudată a unui detectiv evanescent • tăcerea devine tot mai labirintică • iar sub cerul orb și œdipian – numai neantul – numai neantul a renunțat definitiv la oglindă •

36. *spre ce...*

să înveți să dispari • treptat – de parcă un prag ți s-ar topi sub picioare – să înveți să dispari • să apari poate întâi – dar să apari dispărînd • să înveți să dispari ca și cum ai deschide o poartă – închizîndu-te în spatele deschiderii ei • să înveți să dispari de parcă te-ai așeza la infinit pe un scaun • scaunul devine o umbră sub infinitul gestului – sau poate că tu te dizolvi în căutare • spectru ningîndu-se-n umbră – sau umbră evaporîndu-se – spre ce – spre ce –

37. *atîtea priviri*

atîtea priviri • atîtea liņțolii sau ninsori de privire
acoperindu-ne ca pe niște urme-n zăpadă • parcă un fel de
nicăieri ce s-ar scurge – un fel de nimeni ce-ar ninge •
peste orice – ce sau cine • înecate-n privire lucrurile devin
invizibile sau încetează să fie • în fond e necesar doar atît
– să vezi privirea ce te abolește • să discerți ninsoarea
unde dispari • s-o recunoști • s-o accepți • nu mai mult •

38. *pletele nopții*

plîng din abis pletele nopții • ning aripile nesfârșite de corb înstelat • o preafrumoasă fată îmi coboară cu sânii ei goi în brațe – precum boarea parfumată a morții • da, parcă aș îmbrățișa luna – cu inima mea din care s-au evaporat lacrimile lupilor • picioarele mi s-au preschimbat în insecte – și-au plecat la plimbare fără să mă prevină • și din nou la fereastră cu singur – cu ochii scufundați în vînat de mare • frunze fosforescente trec ca niște fantome prin zid și mă cheamă-n adâncul oglinzii • ah! să te plimbi prin abis cu pleoapele absolutului în palmă – ce avisală privire • scârrrba! e cetatea de gheață a nemuririi • labirint de cristal • copii transparenți în pragul evanescenței – nu-i poți privi decît topindu-te-n vid • mă joc cu umbrele – și cu străveziul mirajelor – și cu dunele astea de vid familiar • traversezi perdeaua copacilor – aerul fantomatic al zidului monoschizofren • și te îneci în propria ta libertate surîzătoare – ca și cum te-ai urca din fugă în tren – după ce-ai pierdut ultima gară •

39. *totul – nimicul*

absența se scobește în ureche • se scobește în ureche cu sunete – se scobește în ureche cu imagini • cu gusturi, mirosuri • cu zdrențele neiertătoare ale ciudatului • în chip de scobitură tactilă – absența preferă să se scobească – hm! da! – cu câteva vorbe • poate o stea de stingere pentru toate drumurile arse • silabe – în fine, cuvinte • totul ca să audă – nimic alt decît să audă – absența • totul – nimicul – ca să se •

40. *alb de oglindă*

mă apropii de față cu alb de oglindă – prin oglinda ce ninge cu alb • ninge din oglindă cu păduri de lună – trunchiuri spectrale aidoma unor coloane de zăpadă staționară • îmi trec mîna prin trunchiuri și nu întîlnesc nimic – trunchiurile-mi trec prin degete – ajung pînă la cot – pînă la umăr – și nu întîlnesc nimic • nimic nu întîlnește nimic în nimic – nici măcar nimicul • traversez ninsoarea selenară a pădurii cu ninsoarea mea spectrală • sunt poiana unde m-am oprit • sunt chiar ciudatul izvor din care beau • stafia unui copac alunecă-n fîntînă și cobor asemeni unei ciuturi cu buzele uscate • asemeni unei ciute cu sânge de silabe • oh! mă înfund în zăpadă aidoma unui cerb muribund cu un înger înroșit în șira spinării • mă fărîm în apă și mă hidratez cu absență răcoroasă • de mîna cu imaginea de care m-am îndrăgostit • stranie translocație • ea urcă-n locul meu în timp ce eu cobor în locul ei • se uită prin mine ca printr-o lunetă – de sus • sînt imaginea ei – e luna pe care o reflect •

41. *silabe pierdute*

silabe pierdute între zdrențe de cețuri obscure – oblică
lumină închegată • în camera pictată în negru vidul se
numără – și un taxi se plimbă palid între ziduri • cine și-a
pus inima neagră în mijlocul mesei – ca pe o cupă plină cu
otravă • cine și-a înălțat prin beznă buzele spre un cuvânt
preaînalt • și mâna cui arde precum o lampă incandescentă
– în singurătatea de sânge • da, mâna ca un revolver în
miezul roții cu spițele rupte • o inimă goală s-a spart de
podea – aruncată cupă cu oceanul secat • cele trei plante
ale pământului unduiesc grave – așteptînd ca clopotul să
iasă din armura-i de gheață • cele trei plante ale femeii
mereu mai goale – prima de întuneric, a doua de plasmă, a
treia de frig absolut alb • cele trei plante pe care eu în vis
le-am respins • le-am respins – risipind în singurătate de
sânge mirajul • doar cuvintele spălate de uitare ca un
prundiș – mai așteaptă sclipind un oaspete nou •

42. *zile de haos*

deschid ochii în zile de haos • în himere nocturne • îmi risipesc în jur umbrele ca pe niște petale pline de distanțe • poate niște pleoape de îmbrățișat aerul • penumbra – parcă o cortină de înfășat zdrențele vântului • străine falduri se dizolvă-n copaci • lumînări ascunse se topesc în mesteceni • sarcofage precum niște cuptoare pline de patiserii mumificate • ridic capacul pulberii și mi se evaporă deodată secundele • deodată – toate secundele – pînă rămîn sec de timp • atunci mă decid cu ochiul căscat – cu ochiul decis căscat • silabe de priviri îmi ies din ochi precum o procesiune de melci numerotați • silabele-priviri ating treptat lucrurile dotîndu-le cu nume și formă – intră în ele pînă le iau locul • sînt înconjurat de silabele mele – de privirile mele • de silabele mele fără nume ce mă spun neîncetat • de privirile mele oarbe care mă fixează incontinuu •

43. *imobilitate neagră*

imobilitate neagră – precum negrul albului în alb •
podeaua tot atât de sumbră ca fereastra pictată cu noapte •
pasul înghețat pe parchet • da, pasul înghețat de negru –
desprins și inserat într-un muzeu al umbrelor • de parcă
imobilitatea ar lăsa în urmă lucruri – deplasându-se • de
pildă, spațiul post big-bang lăsând în urmă cosmosul în
expansiune – ce se lasă-n urmă • aidoma unui melc
tîrîndu-se pe-o sferă de suflată păpădie • sau secunda
oprindu-și ninsoarea în oglindă – precum o unghie-n oja •
da, oglinda ca o secundă strălucindu-și absența-n
neimagini – atînd •

44. *transparența incendiului*

transparența incendiului ruptă de cortinele visului • dizolvată-n spectacol – pădurea • și camera precum o navă a somnului – cu pânzele de sticlă – umflate de miraje și vânt • tăindu-și plutirea-n oglindă • da, ne naștem din grădina mesajelor – fructe întâmplătoare ale unor porunci nu mai puțin aleatorii • frunzele silabelor ne vor crește în aer – umăr al numărului de neant • zămislite de zdrențe – umbrele vor plana în depărtări de cuvânt • opacul zbîrnîie – parcă o pasăre ar purta prin labirint un motor • străină apă cu gust îngust de deșert • poate un evantai de rădăcini mai zâmbește pe inima lichefiată • pe inima ca un abces pepit al lacrimii • poate un strigăt cu evanescența sidefului • un adânc căptușit cu solzi – unde se depun în aluviuni ofidiene morții vrăjiți ai avisului • poate o aripă de uitare – briza catoptrică a unui abandon • da, un cap mereu mai străin plutește – scuipat de infernul amneziei • și barca venirii-n ciment – cu melci pierzându-și timid labirintul în vaginul de aur • degetele-s acele orelor nebuloase ale norilor • ore de nori în ceasornicul cu clipa-n eclipsă • șamanii-și rătăcesc spre sticlă nisipul – în ninsori de baloane albastre • dune de suflet clădind – cântătoare – dincolo de cer • și iarăși, veșnic rămîn cu mîinile săpate în cârmă – respirîndu-mi corabia cu inima • pân' la abces • și iarăși veșnic mă despart de transparențele avisului • îmi țip ecranul și-l zbor – și-l merg prin frig • cu tălpile însângerate – cu pașii pälind – de lamele tăioase ale silabelor sparte •

45. *ce fel de plămîni*

ce fel de plămîni are privirea • ea, ce se umple de spații invizibile – precum o livadă de toate fructele mușcate • ce fel de inimă – ea, ce skiază pe amurgul vădov • ce fel de creier are privirea – ea, ce înoată în zorii înspumați de descoperire • timpul se revarsă din ea – ca dintr-o colosală gură ce-și depărtează tot mai mult maxilarele – înghițind hulpav invizibilul • și căutîndu-și dispariția într-o resorbție inversată • de parcă întîlnirea în sine a vastului și-ar crea alte buze – aidoma unui bulevard al anihilării • noaptea amîna cu miliarde de ani-lumină – de pleoape-lumină – această expansiune în prăbușire a privirii • sub fluviul ei melancolic – tăcerea aprinde o lebădă albă • oh! furibunde zdrențe! • orbirea toarnă o băătură ciudată între fălcile căscate ale privirii • și negrul își ninge evanescența ca pe-un obstacol peren • însă privirea ce se îmbibă cu vid nu-i decît absență evaporată-n absență • asemeni unei sfere al cărei centru se rostogolește într-o descentrare de uitare fulgurantă •

46. *ochiul acesta*

ochiul acesta ca o bilă înserează de multă rătăcire • și
înghețata lui evanescență se căsătorește cu noaptea văduvă
de parc-ar vomita placente de crepuscul • clipele se adună
– stranie sporire a opririi • iar toamna pare o frână cosmică
despletită prin culoare de tristețe • degetele mîngîie
ninsoarea lunii cu alb de nebunie netedă • zăpada minții
mă năpădește cu extensii de dizolvare • fulg anonim
topindu-mi vestea veșnic • spre ce ocean ne poartă cămașa
de labirint a lucrurilor • fragilul risipește sticlă prin toate
iubirile – deși doar imposibilul sărută floarea •

47. *creierul poetic*

creierul poetic al curvei strălucește ca firul unui far peste abis • ce e de făcut cu aceste bastoane bătrîne cari mi-au promis traversarea oglinzilor • ce e de făcut cu aceste invitații inutile la un bal mascat al iluziei – unde chipurile cad iar vidul demascat țipă • căci vidul e o femeie sfioasă ce nu vrea să fie surprinsă goală la baie • musafirul de ceară a aprins o lebădă albă • costumul imaculat poartă cu demnitate petele discurilor – deși luna e un gramofon de melancolie unde melodiile negru plutesc • vai! am pierdut în noapte barca pariurilor • unde – pe ce zâmbet cade picurul sfârșitului • strop – pașilor povestiți de peșteri de iarnă • topindu-se, verdele dezvăluie o nea plină de nețârmurite promisiuni • o mare a mirajelor unde peștii au solzi de-oghindă • obscur ninge zborul – obez de decenii îmbrățișez încă un nu adolescent • nemurirea e la dispoziția infernului precum o cheie a superfluității • totul e inutil – numai eșecul nu-i de prisos • bănuitor deschid fereastra aripei în umărul străin • niciodată alt mereu decît celălalt • niciodată alte urme – decît umbrele păpușii adormite-n pulberi pedofile • poate-aș fi fost mai singur cu el de l-aș fi cunoscut – de ar fi existat • ultimul sens de pe fundul cutiei e dezgustul de sens • sperăm cu zdrențe de disperare – cu zdrențe de așteptare • după jocul futil al dimineții am pierdut jocul nopții – omul negru nu va veni niciodată •

48. *ușile chipului*

cheie – și poate noapte – ca o imobilitate ce-ar fi descuiat toate obstacolele • parcă o fereastră – sau o singurătate – deja gigantică – s-ar prăbuși crescînd într-un val amețitor de dispariție • parcă pumnul infinit al abisului mi-ar sfărîma țarmul de care mă agăț – sorbindu-mă precum o maree – cu depărtarea • ușile chipului – măști eventuale – spumă de ochi spălăciți •

49. *cearcăn imaginar*

viitorul nu-i decît un cearcăn imaginar al absenței • nimeni precum o dală de întuneric ce-mi înmormîntează umbra • la ce bun muzeul melancoliilor de ceară • ploaia e mai narativă decît zăpada – căci ninge mereu aceeași clipă • și totuși mîngîi cu alb nu speranța ci lipsa mea pură – nimicul despre care nimic nu se mai poate spune • decît poate răsucind cu silabe resortul negației • ori înălțînd în lumină brațele fragile ale fulgului – chei deja uitate ale evanescenței •

50. *sete de negru*

sete de negru cu buzele-n zdrențe • frunzele pașilor pe toamnele drumurilor • drumurile asemeni unor gătlejuri uscate • incompatibil e omul cu labirinturile lumii • incompatibilă, singurătatea lui – cu monstruoasele ei plăsmuiri • de fapt, în termeni foarte simpli – om împlinit e sinonim cu lume definitiv distrusă • și invers • iată de ce în lumea aceasta omul e zdrențe • nu zdrențele veșmintelor ci zdrențele ființei lui ostracizate • zdrențe sau cioburi • un adolescent cu ghiarele înfipite în stele – cu disperarea înfiptă-n idei • pentru demiurgul mirajelor – doar sinuciderea lui inutilă • chipurile voastre – umplutură de măști • sufletele voastre – umplutură de-abjecții dospite • urc pe scări de lumină sfârîmată • cu dinții dezgustului strînși – prin nesfârșit de suferință concentrată • cu silabele – gloanțe de imposibil pentru reamintiri vâdate • măcelărit de obnubilare – intoxicat de mirajele instinctului – vândut pentru un orgasm în plus • oh! născut pentru tentacule – contemplat printre cețuri umide de melci • printre brume și aburi de alb pângărit – nori de durere asurzită ce țipă numai cu brațele • narcotizat cu lume străină – hrănit cu somn nociv și mlaștină toxică • pe plute de letargie și plante prăbușite cu ofilirea lîngă verde amnezic • ce departe – ce departe eram de mântuitorul negru • tigrul bengal prin cercurile ecourilor • vouă, bîntuiri de trădări inomabile – vouă, jungle de oroare ale circurilor • vă expediez prin poștă cea mai palidă greață • și în vecie – tot destinul meu infectat •

51. *un opt atît de alb*

un opt atît de alb – precum un hamac de neant în care mă
legăn • spațiul ca o trompetă a abisului • silabe rarefiate
într-un cub de transparență – palori de libelule ilizibile •
mesteacăn cu mantaua nocturnă și-o carte cu pagini de
var • și absențele – atît de numeroase încît devin un fel de
prezențe • de parcă timpul le-ar prefera • și șaptele atît de
roșu – atît de șoaptă și negru – asemeni unui instrument
anticosmic al morții • numerele colorate sărind aidoma
unor pești din oceanul lui zero • o singură lentilă – nulul –
unde în fine mă destind •

52. *zarul drumului*

aversa crapă ca un cauciuc în zarul drumului • ploaia îmi scapă din ochi mai limpede decît o șosea • nu izbutesc să încetinesc din alb decît pietrișul • inexplicabil cenușiu aprinde zidul precum o coardă întinsă printr-o vacuitate de litere • verdele adoarme plutind peste iarbă de cretă • cu ochiul ca o trombă de-absență mă sinucid din nou – pentru ultima oară – pentru ultima oră • da, mă sinucid pînă devin un monoschizofren impecabil – tras la patru ace •

53. *de mîna cu absența*

absența ne duce de mîna prin victoria inevitabilă a scheletului • precum o lampă de negru lunecînd pe un înec încă neted • pendulul sternului bate ore de aripi • secunde vomită un norișor alb – care dispare de parc-ar expedia spori de neant în toți porii lumii • lacrimi în vacanță – liberate în fine de sarea cotidianului • detector de absențe interogînd jumătate din nime cu cealaltă jumătate • ceahlău din balamuc sculptat • statuia ecvestră a dictatorului de nisip – pe pedestal de decrete de cretă • stivă parcă pe lună de întunecat exil •

54. *amenințătoarea sete*

rădăcina e poate un cancer al luminii – sau poate o rețea de fisuri de unde începem • precum o suferință accidentală • cu degetul acestei dureri iarba învață să scrie pe zâmbetul nostru de zdrențe • o literă nouă – arsă de naștere – tirbușon de tăcere • o sticlă ce se povestește – cu fiecare strop al vinului străin – al veninului de frig exilat • și iluzia – acest neant alienat de gândul ființei • chipul surîde negru prin mască – prin pleoapă • el, ochiul orb • nimeni cu numele-n zdrențe poartă un glonte uriaș în brațe – un glonte precum un nenăscut prunc de plumb • un mesager cu zboruri de frunze – în locul tuturor acelor pagini inutile din biblioteci • în locul tuturor acelor miraje impregnate de labirintul de litere • un avion cu motoarele epuizate de cer – se preschimbă treptat într-o osteneală de carne • trece prin mine un drum pe care merg – scăpînd din mâini bolovani de suflet • mă străbate un spațiu mereu străin – un vid mereu străin prin care zbor – eu, îngerul de greață • zbor de dezgust – căci dezgustul e zborul meu – dezgust e tot ce simt și tot ce mă deconstruiește • și păianjenul – improbabilă călimară vie – așterne în aer basme de-argint • el plutește – purtat de lipicioasele lui transparente • spre un zeu de cristal al păianjenilor • care-l așteaptă cu un chip de întuneric căruia inimile noastre-i sunt lacrimi • ierburi mărunte-și beau virgula între pietre cărunte și fărîme dintr-o bătrînețe de ghiață • ca o boare tăcută le mîngîie pașii dumnezeul – al cărui nume e o respirație neistovită – neconținută • a cărui chemare e un labirint ce ne rătăcește •

totul alunecă – numai eu nu mă schimb – mereu mai
același • odată cu amenințatoarea sete – ce crește în timp
ce bei •

55. *solitarul absent*

sînt fereastra sinceră pe unde solitarul absent – își descoperă ocult singurătatea • defectele mele sînt garanții de adevăr • letal și veridic precum un contract cu sinele la care nu se face apel decît din pragul ireversibil al sinuciderii • moartea însăși tace intimidată cînd îmi travestesc în nume litera • pentru a-mi preumbla ochiul mărturiei prin infernul alternativelor și-al deghizării • cînd aerul mi-atinge plămîinii cu degetele-i subțiri • gol imaginîndu-și lacrima precum o multiplicare la extrem a deziluziei • gol – și singur – și același – și niciodată cu altceva •

56. *somn de zăpadă*

absența se îngrămădește precum un somn de zăpadă • da, precum somnul alb al moirei lunare • sau poate ai da vreunui alt pământ înăbușit de valul călușului • lipsa de gând precum o ceață inertă • și crepusculul tăcerii în stive livide • tobele surde ale spațiului bat depărtarea – umbre ale unui abecedar claustrofob • camera maro se dizolvă într-o pădure cu șerpi • o pădure cu șerpi albi șoptindu-și tristețea cu var de mesteceni • insomnia – palid al simetriei precum un străin căzut în noaptea de sticlă • în fond, totu-i o chestie de lectură – mască sau bobină de film – sau deghizare de fum • asemeni scafandrului turtit de zerourile fantasmatiche ale rugăciunii pe care n-am terminat-o încă •

57. *vidul străinului spart*

singur cu mânia-mi în fine – când din barba nebuloasă a ploii mușc cu dinții de lacrimi • umplându-mi ochii și gura – gura oarbă – ochii mei surzi – cu turbarea viitorului tulbure • da, viitorul e solitudinea – și-n cele din urmă solitudinea care-și continuă drumul fără de tine • când toate aceste frunze ale mării pier pline de șoapte titanice • prin pădurile înserate de sare • ah! cad fructe cu aripi din cer ca dintr-un copac cu transparențele zdrențuite • cad fructele în doliul abisului – în doliul unor morți infinite – ce-și gustă misterioasă eternitatea • mi-am tras aerul pe față în straturi de măști • hlamida de somn a nebuniei – coroana cu un aionion de petale – prin rădăcinile căreia cresc • prin zeniturile căreia mor cu sulite înfipte în țipete • astfel cânta crypto-uranic marchizul de ultra-sade • astfel își aștepta pe țarmuri de lame subtile cântecul – purtat de rafalele de mitralieră ale vânturilor într-un labirint al voyeurismelor fără de moarte • unde întrebările plâng însîngerate de răspunsul ce le posedă • iar geamurile obscurului poartă avortoni de beznă în sticlă • cu melci de încet prin harfe de întuneric • și coruri subite de-oglinzi țîșnind din vidul străinului spart •

58. *clopotul sintagmatic*

un clopot pentru fiecare frunză – pentru fiecare frază a oceanului • o agonie pentru fiecă stea • o nebunie stinsă în cupole – incendiu ce zdrențuiește silabele • să te asasinezi coborînd fără trepte – să violezi în neant o grădină de sensuri • să-ți privești gratiile printr-un caiet de matematică – descoperind cu chipul strivit de oglinzi – imposibile țări de argint • trăiești furibund într-o împușcătură – și mori mai mult de paiele lumii decît de glonț • supuneri de ceară te omoară cu încîlcită cumsecădenie • poate doar un țipăt mai poate descuia moartea pumnalului • doar un strigăt poate face să sîngereze poarta de fontă a visului • nimeni e lacrima totului • numai el își ține ca pe niște săgeți fioroase frisoanele • așchii de centru îi sîrtecă palmele • lacrimi tragice-i leagă țipătul ochilor de abcesul inimii • picură abisul ciudat în rugă de mîini • el – omul-stea nu merge ci ca pe-o rază infinită își înalță brațul cu mușchi de lumină • totul urcă în el – pînă și coborîrea • totul e vers – pînă și misterioasa sa obezitate • totul e aripă – mai ales exilul • totul e suferință – mai ales bucuria • omul-stea – întrebările lui își irosesc nostalgia-n crepuscul • umbrele lui își pierd ecoul între oglindă și noapte • căci omul-stea – el, străinul tuturor lumilor – ejaculează vise și se încheagă din noapți • extatică amenințare • uneori, gol – aidoma unei caracatițe cu o infinitate de tentacule invizibile – absoarbe tot negrul cu toată transparența • moare cândva sufocat de etern – bănuindu-și neantul de necredință • spiritul, de tragică – negrită trădare •

59. *în vidul autist*

ninsoare de lumină din oglindă – cîte un chip abandonat pe fiecare secundă ca pe-o minusculă plută • singur cu șuruburi de spațiu • buzele se întredeschid în acest alb precum un viol al vidului • silabele se șterg anulate de-o persecuție matematică – mania semnului minus – obsesia • în ocean doar atolul singular și dement • în deșert doar scheletele norilor – cartilagiile unei navigații spectrale • dispersată în disperare muțenia urlă cu vastul – și eu – sau ce mai rămîne în această izolare din oceanul lividului • din neantul autist • răspund cu ovulul – ochiul? – vocii • bombardat de spermatozoizii semnelor de întrebare • o singură masă pentru toată această febră cosmică • o singură fereastră pentru toate feliile elfilor • scad din tăcere toate mesajele pe care nu le-am expedit niciodată • scad cu ieșirea toate intrările • fiecă secundă îmi restituie un zîmbet necunoscut • zîmbetele mele necunoscute – pierdute pe patinoarul fără capăt al timpului • și ninsoarea de palid ce mă năpădește cu oglindă – și trecutul – tunelul de nisip din care nu pot să ies • obsesia semnului minus – și eu – da, eul meu imaginar – sau ce mai rămîne din această izolare în oceanul lividului • în vidul autist •

60. *abcesul absenței*

abcesul absenței cu toate hublourile holbate • patine de lună pe hipnoza ca o undiță dublă cu rădăcina oglinzii mitomană • da, rădăcina oglinzii – m-am agățat de ea ca de un prag al orgasmului • atîrn de ea ca de cleștele unui dentist ce încearcă să mă extragă din mine pe mine – inextractibilul • fixează cu fixativ vidul – sau poate părul privirii mele alunecate în vid • țurțuri de gheață neagră mi se crispează în ochi – stau cu recele-n în gol – biciuit de aversele inaccesibilului • ombilicul claustrofob și-a prelungit cu etanș insomnia – prin paralizia de sticlă • fluturi de nicicînd și nonsens precum degetul unui fulg • aproape de mine – celălalt eu din care supurez • departe de mine – privirea ce-mi lapidează ovalul cu ochii-i de piatră •

61. *pluta secundeii*

nimeni traversează pe pluta secundeii iernile nopții • patinoarul timpului neted și depresiunile îndoliate ale orelor • pasărea o izbesc de zbor ca pe-un ciocan care-și inventează o inimă • nava coboară încet pe nevele morții – adâncind cu amurg tulburat sevele-n scară • transparențele oglinzilor mi-au învăluit respirația • sufocat de vid – un țipăt de flăcări 'l înfig în ușa de lacrimi • procesiunile de argint ale styxului îmi pun punte sub pași • ochiul în pantă al pistolului îmi varsă tăcere în tâmplă • și singur mă lasă s-alunec în rigiditate de templu • printre coloanele extatice risipindu-mi fulgii și moartea • ecranul tavanului mă sculptează în veghe • privirea mi se stinge în întuneric și iarnă • îmi beau în pocale sfărmate întoarcerea în care dispar • aripile dezgustului fac din mine un înger părăsit de zăpadă • sub nămeți de durere – straniu pîndește ucigașul • e un chip de durere căruia inimile noastre-i sunt lacrimi • fecioara letală a lunii – letargică-mi calcă pe aripi • cheile așteptării mi se topesc umile pe prag • în mine se găsesc toate mormintele • străinul ține în mână – săgeată departe – sunetul ca pe-o oglindă în zdrențe • ea, preatăcuta – palidă-mi schimbă nostalgia-n ninsori • închegate miraje – lucrurile mă înfruntă cu ochii închiși • ostile insomnii poartă în ele refuzurile somnului • când întrebările ne fărîmă cum poate răspunde altceva decît zâmbetul •

62. *suferința chimică*

suferința chimică și grimasa ei de tăcere • cicatricile expresiei și trăsăturilor se descojesc ca oja uscată – alunecă veștede pe pantele clipelor • precum o toamnă a oului • nimeni păzește pietrele timpului • bea întâmplările cu gust de cenușă • iarna hazardului dezvăluie absențele geometriei • cascadă teatrală epuizând invizibilul scenei între rigolă și mască • de parcă negrul s-ar vida de razele chipului narcotic • de parcă o făptură ciudată ar fi furat toate meandrele limbajului – dezbrăcînd iarna muțeniei • ea, ce ne așteaptă abia ascunsă sub zăpada silabelor • o nebuloasă cu ochii bombați de oboseală ca niște abcese de tăcere • o ploaie prismatică – labirint de cristale pentru rătăcirea îngerilor • și iarăși nopțile de îngheț ale oului ca un pol nord în creștere • urletul privirilor de piatră – și – efemer, un pod de întâmplare *just in case* • falimentul ființei se transformă într-un alibi neverosimil furnizat de disperare • cine pe cine a ucis – hibernîndă himeră • nebunia povestește pînă cînd neantul intervine • omul de gheață înoată topindu-se sub geana amurgului – încîntat de gazele cu efect de seră •

63. *haos zîmbind*

rotundul plutește pe lama de diamant – haos zîmbind •
pânzele navigatorului sunt zaruri cîștigătoare – umflate cu
trompeta de aur de louis armstrong • umflate ca niște
cadavre cu ochii aprinși • tristețea alunecă pe depărtări de
săpun • și norii precum niște bureți inutili și gigantici –
meduze destrămate naiba știe de ce • sau poate cărțile de
joc de caro și cupă – fărîmîndu-și șansa în posibilitățile
vîntului • eu însumi sunt doar un rest pe patinoarele de
absență • restul lumii cu care refuz să mă identific • restul
neantului la care n-am ajuns încă • învățînd să m-aștept în
sens invers • acolo unde nici o marionetă nu mă așteaptă •

64. *frigidele frisoane*

parcă o inundație de invizibil îmi deschide ochii • privirile absurdului pătează o pajiște de nebunie • se culege oare nebunul în floarea asemenea aproape unui ochi orb? • atol izolat – cu gene de febre – singur la fereastră ca propria-i oglindă • meduzele sună a zâmbete – pînă cînd ecourile epuizează aerul • o voce lăsată în urmă parcă într-o vale de somn • mînia tot mai străină leagă viața de-un fir • viața cu disperarea degetelor despletită pînă-n străfundul avisului • da, sau în fine, necesitatea – *necesitatea ca disperare înțeleasă* • pașii de tristețe cîntă vag a toamnă • pleoape de amurg plînse peste mare • se ascunde oare un clopot în abcesul inimii?... • poate o piatră să preschimbe cerul meu de lacrimi într-un simplu nor... • poate o bucată de săpun cîntă la curcubeul ei de bule • flori de ecouri umplu de orbire pielea avisului • prin ființă neantul se evaporă în miraj • parcă o literă ciudată ar cuprinde toate paginile cărții • parcă infernul s-ar piti surîzînd în alfabet • o demență precum un refuz al formelor ce pictează totuși neștiut amorful • un cristal bizar străpunge cu sclipirea cețuri de cenușă • o clanță își caută creierul – totuși fără ușă • demonul de ceară cu scobitul fix • poate insolitul cetluit în barcă – scară de orizonturi leneș coborînd • scrierea alunecă în coardă • stranie epilepsie cu spuma caligrafică • vocea aceasta uitată-n straturi se va acoperi de-o întunecime inumană • pînă cînd ospiciul lumii va vărsa pe noi din găleata-i de melancolie – demonul delicvescent al nevăzutului • și lacrimile rigide – și frigidele, frigidele frisoane •

65. scările incolorului

ea e cealaltă – dispariția • golindu-și privirea de parcă s-ar scufunda în oglindă • ea e dispariția – cealaltă • ca și cum ar coborî treaptă cu treaptă scările incolorului • decolorându-se cu fiecare pas precum o umbră – ciob de aripă în invizibil • var întâi – cu buzele de cer • smoală apoi – cu pleoapele de noapte • oglindă întâi – aidoma cu o bilă prin labirint • fereastră apoi – decupându-și absențele cu zborul • umbrelă întâi – amînîndu-și cu vid aterizarea • însumi apoi – scăzînd infinitul din zero •

66. *nervi albi*

nervi albi în camera precum un palimpsest al straniului •
bucățile de mut se încheagă – ocupînd cu negru spațiul •
apa se pierde în pietre • sculptez într-o absență fluidă de
parcă aş măsura golul printr-o diviziune a umbrelor •
fantomă pe zăpadă precum o dublă ninsoare de urme • mă
cern și discern în oglindă pînă la epuizarea cuvintelor •
doliul crăciunului nu mi-ar aminti paștele spectrului – dacă
memoria mea n-ar fi băut atîta umbră •

67. *imperiul privirii*

singur – tăiat ca de-o lamă de prag • singur în imperiul privirii • singur – ținut de mână de o fisură • somnambul monoschizofren – înaintînd pe poteca tot mai îngustă ce mă despică • tot mai ciudat – beau laptele unei copilării regresive • laptele pe care nu l-am cunoscut niciodată – dar cu întunericul căruia mă privesc • da, parcă m-aș trezi în mai multe ființe – tot mai străine • un fruct ciudat îmi ghicește destinul • un fruct ciudat îmi preschimbă pielea în silabe – acoperind mereu altă pagină • un zar crapă zorii ca cædip nocturnul • o rană mi-e barca în care lacrimile inimii se ridică la suprafață • plânge prin rană oceanul negru al inimii – ochiul meu orb • refuzul purtat în care plutesc deasupra voastră • poate un clopot mi-a mai rămas sub umbra lui nu – poate un clopot mă trage cu singurătatea de mână • poate un clopot îmi ia locul în turnul de fildeș – făcînd din mine himera unui sfânt oniric • da, un ornic oniric • cutiile vidului ascund fiecare cîte-o secundă – ce înoată precum un pește într-un acvariu minuscul • eternitate secționată de vers – asemeni seminței unei imposibile plante • lacrima flacăra – fantomă albă a evanescenței • și mânia – această mână foarte înaltă a suferinței •

68. *galbenul speranței*

galbenul acestei speranțe pălind pe nările bolilor • nările verzi ale fetei înecate în iarbă • și-un revolver plin de absențe precum buzunarele negre ale nisipurilor • veștedul plutește pe chip ca o toamnă a nevinovăției • da, ca un om de zăpadă topindu-și hibernarea în jurul cărbunilor • sau stolul de malarie al labirintului cu febrele rătăcite-n atâtea termometre • oh! ochiul alunecă departe prin fulg – atât de departe încât cel blînd nu se ajunge decît rămînînd cu umbra în urmă • explorînd cu transparență orizonturile – aidoma fecalelor straniei lui nostalgii •

69. *dublul*

doliul e dublul întâmplării și-al neantului • albul obscur – cianură a soarelui • ninsoare de zaruri 'i hermina hazardului • respir toate aceste lucruri ca pe niște insule • manechinul monologhează singur pe scenă • poate un pneu e tot întunericul buzelor • la sfârșit jaguarul ejaculează sub pleoapele submarinului • o mână 'și presară degetele ca să culeagă de pe ramuri bule de săpun • aidoma unor spermatozoizi imponderabili ai timpului – generațiile parașutelor • epiderma lui zero e irizată de plus și de minus • ca o eclipsă pe dinăuntru • mestec rădăcinile avisului – scufundându-mă • s-ar zice că mă golesc de mine însumi pe măsură ce urc – că dispar de pe scaun pe măsură ce mă așez • pe măsură ce mă așez pîn' la literă – pîn' la hieroglifa ce mă inventă • pleoapa rotulei se închide de mîna cu negrul • poate o pasăre zboară cu aripi de apă • poate o amintire își lasă fantasmеle atomilor 'n aer • lasă să cadă esențialul – sorbind cu multă grijă restul • restul ce-l sînt • paloarea e semaforul transparenței pe care mi-o vărs în pahar • oh! transparența solubilă care îndulcește iluzia inezisabilă • doar nostalgia fără de umbră • mi-am apropiat coșmarul de chip ca pe-o oglindă de fum • două zaruri – zarul perfect alb și zarul perfect negru • ca două tehnici de criogenizare • și doliul – precum un dublu ambivalent cu sexul ambidextru • negrul acesta plin pîn' la ochi de el însuși – albul acesta – gol pîn' la călcîie • ca guma lunii ștergînd în baltă de raze templul ce-a fost • două posibilități funerare – însă, serios, cine să aleagă •

70. *demon lichid*

un demon lichid îmi curge prin vine – bănuitor ca aripile •
născută din spuma grădinilor nebunia – culege șoaptele
zdrențelor • și-acest copac care ne plînge • și-aceea șoaptă cu
care ne spălăm imaginea • ciudate răni asemeni unor ochi
vorbitori • la ghișeul din străfundul ospiciului – fiecare-și
poate cumpăra o reîncarnare de doi bani • cel mai bine e să
plătești cu suferințe închegate – un fel de rășină din depozitul
lacrimilor • sau poate cu o pagină albă – mîzgălită cu
invizibil • copacul însuși nu e altceva decît o lacrimă – căutată
de un fruct dement • ei da! asasinați ultimul om – într-un fel
sau altul – și-o să rămîneți între voi, fiarele • totul se-ncheagă
pînă și țipetele – și se fărîmă apoi pînă la pulbere • poate o pată
albă undeva pe țărîm – poate un doliu palid undeva în suflet •
veghe de miraje – cînd subiacențele se schimbă-n substituții •
alienarea poartă setea lucrurilor • fixă-i dispariția grimasînd de
răni – dar zâmbetul se plimbă • poate-o cheie crește printre
ierburi – neagră obsesie cu scoarța ei amară • poate un abis se-
ascunde – deleter precum un șarpe – într-un tub de plumb • da,
caut în cercuri alfabetul de ecou al nopții • melancolia mă
strobește pînă cînd – cu privirile despletite mă dizolv • tu,
somm de cristal – risipește trezia mea de carne • trezia prin care
– ciudat dispar în tot ce îmi apare • în semințele aproapelui
visează înceată depărtarea • notele se pierd în labirinturi triste
de fum • decît sinele există o mai stranie eclipsă – decît
neantul, un soare mai ocult • sacră mînie în vulturi de noapte –
cu care mă cunosc • ... da, un demon lichid îmi curge prin vine
– mai bănuitor decît aripile •

71. *bula de săpun*

bula de săpun deschisă ca o cutie – zero absolut deschis ca o cutie • o absență transparentă în jurul capului • cu capul precum un pește într-un acvariu – înotînd prin absolutul vid • fotografiile – stranii ferestre pentru absenți • singurătate decantată • înaintez prin tub spre nul acasă • mă privesc deja la fereastra ce nu-mi vestește decît întuneric – mă descopăr la oglindă cu spermatozoizii lui singur • da, sania lor înghețată îmi atîrnă de penis • strident se aude soneria privirii • o apasă îndelung razele de lună • mă îndrept cu pașii scuipați spre mine – unde n-aș vrea să m-ajung • am visat femeia cu sânul de ghiață și becurile blonde • buzele ei erau o barcă în care nu puteam să mă urc • poate masturbarea ca un coniac – și tot ce-mi mai rămîne din întîmplare și iarbă • poate un punct negru cu erecția demontată – poate dragostea mereu mai străină a lui zero • vînd hazardul – stranie perdea purpurie – sau poate cortina niciunei scene unde *numai el* e monolog și actor • da, parcă aș fi un înecat ce învață să facă pluta • ce face pluta întins pe propria lui înecare ca pe o insulă • somnambulul își scoate periodic la plimbare hlamida și sărută cu exil scoarța copacilor • arlechin sau cancelar al nopții – pecetluindu-și întunecatele decrete cu pașii • prinț negru cu un șapte negru precum o coasă letală în mîină • șarpe de șoaptă cu veninul negru de adevăr • creierul mi se dizolvă-n pești mai roșii decît albastrul – mască a negrului abisal • și din nou singurătatea asta orgasmică – unicul organism fericit încă posibil • hlamida mea de suveran al

noptii – cancelar saturnian al tuturor absențelor • mag
suprem al imperiului de zdrențe • mă încui cu frig în
fortăreața mea de lacrimi • pașii scuișând umbrele argintii
ale lunii – peceți solitare ale prințului negru de sticlă •

72. *poate ultimul tren*

poate ultimul tren pleacă din gară tras de un zâmbet •
poate ultimul tren se termină unde încep depărtările • și
bezna – ea se prăbușește precum rafalele argintii ale unui
avion fantomă • noaptea se năpustește ca un
bombardament – sau poate asemeni unui monstru mutant
cu aripi de mitraliere • îmi contemp lu zborul în oglinzi de
sânge ars • nimeni e prea gol pentru arca albastră a inimii •
prea gol pentru propria lui disperare • prea gol pentru acest
dezgust de mătase – ce acostează cu nave de umbră •
celălalt – pe care nu izbutesc să-l întâlnesc – pe care nu
izbutesc să-l întâmpin • îmi întinde un pistol de silabe •
imposibil să-l apuc • sau poate mâna mea însăși ar trebui să
devină imposibilul • cu degete ectoplasmice îmi căutam
scheletul cu care speram s-ajung odată pe lună • mîncam
prăjituri de ghips pe care mi le servea nevasta mea din
oglinză • le mîncam multiplicîndu-le cu greața mea ca o
ceață a mulțimii de ceară • “vino” – îmi spuse trenul –
sărutîndu-mă cu locomotiva pe gură • “urcă-te-n ultimul
compartiment – e destul de mult vid pentru tine” • eram
prea singur ca să spun nu – eram prea nu ca să rămîn
singur • iar nevasta mea din oglindă îmi dăruise deja
vaginul ei de argint • i-am restituit argintul cu melci
zburători în fuziune • îi purtam umezi în creier încă de la
cinci ani • frigiderul frigidității mi se-anunțase încă de-
atunci – în negre hieroglifice despletite • un nou sărut al
locomotivei mă trezi în avionul fantomă • un demon lichid
îmi curgea prin mînie – bănuitor precum aripile • gîndurile

mele erau pline de locomotive evaporate • iar labirintul îmi lingeă tălpile precum un șarpe cu veninul supus • oh! ca o caracatiță cu absurdul cu totul și cu totul de aur • prea mult alb în acest doliu plin de anxietate • și procesiunile tentaculare ale orbilor încrustați cu disperare • gravați în solitudine • m-am aruncat în aer cu o oglindă în brațe – și sferă de tăcere am început să plutesc • toate acele imagini curgeau din cerul în lacrimi • ușa doarme în cheie – cheia doarme-n elice – când răsfoindu-mă, mă citesc • zarurile lucidității crapă în stepele zborului • bat în cuie de dubiu – invizibilul crucificat • un deget cuantic îmi șoptește precum o rază din inimă • o rază de așteptare întâlnită de vid • frunzele privirii mă sărută cu viitoare răni • caut nicăieriul de ieri cu iarna lui mâine • caut ce am uitat cu ce nu mai pot recunoaște • sînt exodul neantului salvat • sînt poate ultima gară de unde inevitabilul pleacă – pentru a ajunge din urmă imposibilul • imposibilul fără de urmă •

73. *un evantai de tăcere*

un caldarîm – poate un evantai de tăcere – ori poate o floare cu miliarde de aripi • zero precum un plămân straniu – respirînd cu vidul numerelor dizolvate • respirînd de parcă le-ar alege • asemeni unui zar medităndu-și zorii cu brize de sinucidere • luna mă inundă brusc cu un tsunami de palori fosforescente – prin ochi – prin creier – și prin fiecare celulă a trupului • oh! sînt transparent în fața lunii acesteia ce-mi abolește eul • sînt invadat – complet absorbit – complet absent sub lună • abolit de fascinația acestui tsunami de livid • inundat de preamintiri prea vaste pentru întrebările prea subțiri ale minții • da, lămpile prea fragile ale inteligenței sînt arse de-acest potop de alb – de-acest val avisal de incandescență rece • un fel de gheață flexibilă mă devoră asemeni unui camuflaj toxic • mesaj de gelatină translucind de focă falică • un candelabru de explozii îmi umple dispariția cu metagând • vai! culpabilitatea obnubilează cu dubiu amintirea indelebilă a neantului • însă neantul – mi-l pot oare aminti... • cum pot fi nefiind – claviatura acestor degete invizibile • ele mă cheamă în caverna transparentă unde nu pot să intru – fiindcă nu pot mai întîi să ies • subțire de vid din străfundul abisului – ca o șuviță de imaginar • vînturi aidoma unor oglinzi ale suflului – tăcere densă precum un amurg de negru • costume spectrale cenușii precum o tortură spațială cu clape de imagini • comutatoarele pubelelor aprinse precum niște lămpi – moirele deșeurilor • alb din nou – și absență de alb • nimic din nou

– și absență de nimic • hiperbanal hivernal • vomit toate celulele din mine și plec doar cu conturul – da, numai cu conturul • vânzînd în esperanto numai creioane – numai creioane – numai în esperanto •

74. *și iarăși spînzurătoarea*

și iarăși spînzurătoarea ca o lectură cu pixul deșurubat în tot atîtea pagini • o silabă perfect rotundă se rostogolește pe masă – între o minge de ping-pong și-un zero • fire de iarbă cresc străine din zîmbetul putrezit • poate doar timpul trecut din găurile negre • uleiul de marmură macabră a cimitirelor • dar cine oare va câștiga concursul spermatic • aș zice că cel ce va ajunge primul – dacă ultimul nu mi-ar fi dat deja rendez-vous la șapte •

75. *submarinul străin*

submarinul străin al capului meu plonjează-n oceanul
tăcerii • cu inima arunc pietre de singurătate sălbatică •
atolul acesta în care mă întunec și-a pierdut inundat de
soare coroana • spinii țipă cu buzele uscate – aripile-s
ascuțite ca niște brice • sîmburele a devenit închisoarea
copacului – creșterea se stinge în lipsa de sens • am băut
toate întrebările refuzînd să răspund • pierdută-n oarbă
stepă poarta e devastată de țintă • nu se mai deschide – ci
abia de cheamă – precum o aripă prea îndelung violată •
insula e paradisul incestului – ochiul oniric locuit de-un
harem de surori • oh! mușchii aerului mă trag de priviri – e
parturiția oarbă a viziunii • zdrențele sînt o întîmplare a
manuscriselor fantasmelor • creierul răsfoiește o pădure
de-obscură înțelegere • persecutorii omului îl izgonesc din
tot ce e futil • vai! ce dureros e naufragiul tuturor
inutilităților • memoria aduimică clipele pierdute •
fărîmate gînduri de exces de cărbune • scurtcircuitate-s
frontierele care mă vegheau • sorb potopul din căușul
revărsării • mesajul fierbinte al nisipurilor mă agață de
cer • și mă umple pînă la negru de-un irezistibil albastru •
exilul meu n-a început cu un pașaport ci cu o naștere • a
început cînd spînzurat de refuz – și purtat de moarte – am
apărut totuși pe lume • incompatibil • ca pentru a-mi
verifica definitiv absurdul •

76. *elefanți beți*

elefanți beți asemeni unor fructe ale junglei • sau misterul fictiv al unor orgasmuri precosmice • o atlantidă scufundată sub oceane obscure de amprente nebuloase • și ploaia ca o mie de benzi de șosea verticale – parcurse de o mie de bolizi invizibili • oglinda mă pălmuieste cu cărți de joc și mă doboară c-un upercut de zaruri • teroarea-i o trîmbiță galbenă – în care suflă un idiot decapitat de negru • titanii cad ca niște flori decolorate în toamne de tenebre • secundele povesteau cu fildeș visul • straniu alb al iernilor de lepră • trecutul profan coace misterele sacre • tunelurile naturii trochează pe fals fictiv probabilitatea schișelor lor întâmplătoare • așteptarea e o întrebare diluată-n cenușiu – de parcă noaptea ar curge pe străzi • și ridurile încetului precum o bătrînețe obscură • eșarpa ca o harpă de șerpi din ejaculările eșapamentului • mîna adună piatră din vid • sau o singură secundă – asemeni unui drumet cu trecerea sfișiată • balenă de spațiu în timp • și linia dreaptă precum o memorie asfixiată – ori precum un monoschizofren pescuit dintr-o gaură neagră • o barcă plutește pe palorile lunii – pîngărindu-le poate cu zâmbet, poate cu cicatrice • ahhh! scrisul e o acumulare de franjuri fictive – furtive – ale originii perfect improbabile • excepția deschide în frig o reîntîlnire cu sine devenită demult imposibilă • zdrențele sărută un sandvici de fier – scurtcircuitează un avion fantomă pe drept cuvînt zburător • mai precis – pe drept silabă • și-acum o beznă de paralele ermetice – solitudini impermeabile la fereastra

celuilalt – precum o închisoare de oglinzi • scufundată între obiecte – făptura se preschimbă în obiect • adâncit între imagini – obiectul se adeverește imagine • poate o tăcere bruscă a adevărului intrinsec • și dacă întâmplarea sar topi în fulgi precum un delir al reciprocității • smulg din țelul atins – mănunchiuri de absență • și siamezii asemeni unui alfabet al întunericului – același diferind numai prin adâncime • repetându-se mereu dedesubt – ca un ascensor care-ar fora întruna etaje negative •

77. *mînă de gheață*

mînă de gheață la răscruce de umbre • depărtarea agață
ecouri de cer • da, frunzele ecourilor galbene cad ofilite
din clopot • toamna varsă-n mare ulei de crepuscul •
nebuloase de nebuni pîngăriți de pete de somn • ei se
poartă deformații de uitare în oglinzile gândului • atîtea
zdrențe risipite între silabe confuze precum hlamidele unor
cerșetori • dar poate că aceste muțenii ale rațiunii adună în
noi un adevăr mai adânc • vid reificat – lacrimile astea
electrice care-mi scurtecircuitează inima • vîntăile
sufletului și revoltații cu destinul pe umeri – văruiți în
insula lor de brad • amintiri de piatră se prăbușesc în abis
de uitare tulburată – da, lamele falezelor • gest închegat în
frison • mă retrag – revin – și freamăt – țipăt de-azur •
setea de moarte – de adevăr – de senin – precum o expiere
deoarece încă durez • clinchenitul cristalin al disparițiilor •
cine nu sînt – aici – nicăieri • un strop de straniu – poate
un cal pe jumătate metamorfozat de ontogeneză •
embrionul fantomă sărat seara cu demență – de vreme ce-n
gelatina banalului ne plictisim •

78. *noaptea verolată de stele*

nimeni ca o poartă neagră în noaptea verolată de stele • aproape prea singur pe această scară handicapată – plină de fantome de ghips și de bandaje • nimeni se deschide și negrul îi iese-n întâmpinare • în depărtare – fortăreața lacrimilor își strigă înălțimile neistovite • podul periculos al frustrărilor asemeni unui plămîn nimfoman • nici o tentație încă posibilă – descarc cu trăgaciul falusului revolverul vaginal • aripi toxice de moarte • treptele dau mărturie – apoi încă un segment de vid • arsenicul dantelat al singurătății – pe platforma etajului zero din blocul infinit • prea înalt e acest neant pentru trezirea ascensorului • port gratiile ca pe o blană de tigru • șoselele s-au dizolvat sub sprâncenele vidului • au dispărut în viteză galbenă • și iluzionistul – învăluit în pletele mirajelor • scheletul așteptării – cu ochi de zaruri și priviri de hazard • nimeni cu cadavrul lui de apă și aripa străină de stepă • cărunta moarte cu pietre înghețate – pe care fiecă pas o întreabă cu-o enigmă • moartea pe care o ucidem când cu zîmbete ca niște brice – ne regăsim • oare un leu poate să-mi plîngă ceapa cu coama-i evanescentă • oare degetul meu poate descoperi butonul prin care tot ce mă închide se deschide • și tot ce mi se-ascunde se dezvăluie • frigul agoniei veritabile • limitele s-au preschimbat în avalanșe – dar unde e zăpada cu straturile ei în straie de doliu •

79. *păduri de adio*

am tăiat păduri de adio – munți de umbre sub zeppelinurile ochiului • zarul cu trei mii șase sute de puncte se rostogolește pe pantele timpului • da, zarul cu 43. 200 de puncte – toate pierdute • toate indicînd alta aceeași direcție – punctul cardinal unic • cel mai negru sau, eventual, cel mai alb • punctul unde albul și negrul sînt discernabil identice • de parcă diferența lor n-ar fi de fapt decît o ipocrizie a labirintului • o ipocrizie dusă pînă la capăt • întunericul îmi bate la fereastră • prizonierul oglinzii – în somn • și totuși luna îmi reinventează mereu paloarea în cadran • transparența stranie rostogolită de ace • precum o adîncime respirîndu-și inefabilul • am scos mirajul în afara legii – și-am excomunicat toate iluziile • ce cutie thanatică e albul – albul cu parfum de melodii negre • deschid cutia acelu alb ce mă transportă cu fluorescența'n florența • creieru-i o cutie plină de ciudate perdele prin care te pogori pe-o scară de culori • și totuși lacrimile magnetofonului cad mereu dinspre trecut spre prezent • drumurile se îndeasă-n burduful drumurilor – avis e numele lor • briza lor tăcută te duce simultan peste tot – deși, poate, non-concomitent • stropul trecutului lărgește mereu prezentul de-absență – ca pe-o schiță inezisabilă între grelele tablouri ale imaginarului • hiperlumile voastre sînt rănilor chipului meu dispărut • cicatricile mutrei mele de-adio • mă împrietenesc – fac să se împrietenească apropierea cu distanța • sărutîndu-le cu buzele pașilor • ceața – precum o pleoapă diluată unde privirile se

anulează • nu poți să deschizi nimic fără să te pomenești
prins în nopțile astea de sticlă • în codrii ăștia de adio pe
care nimeni nu poate să-i taie • în hurelul continuu
nebulos al ăstor fierăstraie-n straie electrice • vidul a sorbit
toate posibilitățile de evaziune • și de altfel ce e lumina
altceva decît o specie mai înșelătoare a ceții • o ceață – o
greață idilic ipocrită • chipul meu improbabil – jumătate
carne evaporată-n cuvînt – jumătate cuvînt evaporat în
carne • un dublu abur • cu un ochi vorbindu-și tăcerea – cu
cellalt tăcîndu-și vorbirea • un dublu precum o ninsoare
totală pînă la cheagul absolut al absenței • da, de parcă eu
dispărut – numai batista mi-ar mai flutura •

80. *exodul sensului*

toate silabele sînt evanescente – toate cuvintele pleacă-n
exil • nu rămîne din exodul sensului – decît această ruină
monstruos incomprehensibilă • pulberea cheamă frunzele
pașilor – pulberea visează la drum • spuma măștilor –
zdrențe de seară – vârtej de hazard • într-o bună zi am
plecat – într-o bună zi am ajuns • pierzîndu-l pe niciodată
– cîștigîndu-l pe nicăieri • fortăreața lacrimilor încheagă
gelatina prezentului • *acum* a încercat să-mi întindă o
capcană – dar timpul nu l-a prins decît pe nimeni • bulimic
am devorat așteptarea – fără să-nțeleg că înghițeam doar
moartea prescurtată • nu – nu rîvnesc la viața cea mai
lungă – ci la tezaurul celui mai pur sfîrșit • la diamantul
celui mai pur întuneric •

81. *dubiu de scolopendră*

dubiu de scolopendră, poate – dacă gândul e un venin cu o mie de picioare • oglinzile şușotesc cu buze de imagini – da, s-ar zice că mă plimb cu stiloul pe lună • substituindu-mi vagul ființei prin litere • căutînd un ostrov de obscuritate albă • sau poate un celălalt mai alb decît – mai dificil – cu care să-mi traversez întunericul • da, sau poate o stradă ca un rîu – unde să las să-mi înoate absența • cineva – nimeni – un şușotit pe unde să ies sau să intru • o imagine în care să pot în fine să m-abandonez • să-mi deduc neființa din absență – sau invers • zero minus zero – imposibil – cum să cuantifici această profunzime infinită • singur în nebuloasele cosmice – singur printre toate silabele astea restituite • singur cu demonul versatil al metaforei • ohhh! cum să ocup locul propriei mele imagini fără să fiu absent din oglindă • cum să fiu același fără să dispar ca altul • de-aș putea să amurgesc – în ce labirint mi-aș vomita oglinda • din netezimea cărei cutii aș ieși • cum să deschizi o fereastră fără să te-nchizi singur în singur • cum să intri într-o oglindă fără să te scalzi în nebunia lui narcis • cum să sugrumi cu sete un labirint – un minotaur deja sedus • mă prăbușesc în hohote – precum un copac azvîrlindu-și crengile-n invizibil • precum ochiul unor semințe privindu-și creșterea prin coajă • să te privești cu creșterea – sau cu descreșterea eventual • trei tuneluri • tunelul negru duce peste tot în lume • tunelul roșu duce peste tot în lume și în suflet • tunelul alb duce peste tot în lume și în gând • dar fiecare duce altfel în

nelume – duce altfel în mereu altă nelume • aceeași numai prin diferență • așchii pînă departe din tot ce rezistă • ochi rătăcit prin iarna nesfârșită – alb infinit precum o poveste a lunii • orbiți prin alb – întrînd mereu în negru • ochi congelați în lentilele polului nord • ochi rătăcind prin noaptea nesfârșită – negru infinit • dezbrăcat în orbire – singura unde imaginile încetează să şușotească • și foșnetul static al secundeii – efemer liberat în imensitate • precum un baobab fulguindu-și absența • lună ningîndu-și la vid lividul • priviri răsturnîndu-se-n sine – tuneluri incolore • da, tenebre de decolorare • bezna – singura imagine continuă • absența – singura prezență continuă • de parcă neantul s-ar profetiza • de parcă așteptarea s-ar regăsi acostată la țărnișă •

82. camera oarbă

ochiul orb în camera oarbă – ochiul orb cu pleoapa lui nocturnă • poate un nebun cu inima neagră să poarte o floare de aur • poate un nebun cu privirea în zdrențe să se dizolve în fum de țigare • umbrele se varsă în mare – iar labirintul nu mai are, poate, nevoie de înțelegere – cum suferința de oglinzi • nebunul mort ne însoțește pînă la fereastră – deși poate sînt doi • nebunul și mortul – fiecare conducîndu-ne spre o altă fereastră cu singur • și de vreme ce floarea lui îl repetă – nu e el, mortul, un nebun orb • ornicul oniric dangăne mereu aceeași poveste – straniu suspendată • un fel de refuz îmi zîmbește din ce în ce mai palid – un fel de refuz se teme de ce-aș putea să descopăr • negru e adâncul pădurilor – negru, ecoul care încearcă să ne vorbească • și moartea – oare ce culoare are • ce culoare au măștile efemerului • căci culorile timpului dispar altfel decît culorile spațiale ale lucrurilor • dar ce culoare are iarna – nu zăpada, iarna însăși • nebunia ce răsare în zori • sau stropii de noapte pe care-i părăsește • nefericirea de sticlă ne poate întovărăși precum o fantomă • sau ni se poate adăuga aidoma unui joc • o partidă infinită de șah – ce n-ar putea progresa decît adăugînd jocului noi și noi dimensiuni • în cele din urmă avalanșe de rece sub obrajii netezi ai zidurilor • cînd nerăbdarea așteaptă să-și piardă în fine pietrele • iar pagina e un paj pederast • cerneala adâncurilor înlocuind petrolul în negrul obez al pămîntului •

83. doi

doi murmurînd între buze • chei cu parașute sociale în cavoul căroră respir – clepsidre de cadavre • nimeni contemplă foi de apă – ca o literă • degetul se alungește – potecă fantomă spre tam-tamul de fum • un sunet unic lăcrimînd de anxietate • orbirea nu-i o absență ci o revărsare a privirii • cînd imaginea-i prea îngustă • o fărîmare în adîncime a fragmentelor – spre un alt simț cu care pipăi sunete și guști viziuni • cu care ții pe limbă secunde evanescente și le păstrezi în straniu insipidul inefabil • cum promoroaca manei te hrănește dispărînd • doar pentru că silaba, mai străină decît tine, te nutrește • oricum, toate întîlnirile sînt doar întîrzieri la care te resemnezi în lipsă – poate pentru că nu mai poți să suporti – în cochilia fragilă a singurătății – toți acești spori de moarte incandescentă • apoi împrăști-n jur raze de cenușă • tot cenușiul vidului de care te golești – precum o clepsidră cu sticla deschisă • plecînd cu toată bezna pe tot atîtea poteci de întuneric •

84. *iarnă ipotetică*

ning parașutele într-o iarnă ipotetică – de parcă albul indefinit ar salva labirintul • niciodată nu-mi voi pierde insula la cazinoul literaturii • veșnic obnubilați ne vom rămîne – noi, solitarii, ce în locul continentelor am descoperit numai miraje cu flotele inutilului • vălurile vîntului au pierdut fumul dezvăluirii • depărtarea acoperă nisipul cărunt • pierdute de încet – mîinile zăbovesc în căutare de singur • parcă l-am îmbrățișa pe celălalt din decupările umbrei • nelămuritul întîmpinîndu-ne după o îndelungată urmărire • de ce am divorța de crepuscul – de ce cu pete de veșted am pîngări aripa de scoarță a pomilor • cu privirile însîngerate de lamele viselor – urc spre refuz • urc prin mătasea întunericii spre disperarea primei speranțe • timpul mi se oprește în jur – scurgîndu-și fierbințeala prin mine • păsări invizibile își golesc zborul în trupul meu cadaveric • numele-mi plînge în barcă pânze de uitare • căci tărîmul singurătății e tărîmul infinitei scindări – al dezvăluirii prin despărțirea de sine a nesinelui • un schimb de identitate între lumină și întuneric • o sete de refuz și-o ofrandă întru neant • o moarte cu mîinile întinse – prin mîinile întinse – da, prin mîinile întinse... •

85. *negru de clape*

beznele beau oglinzi – acum că singurătașile se încheagă • o fereastră se aprinde respirînd – ca un plămîn de toamnă • frica de întuneric este hlamida cu care copiii parcurg labirintul coșmarului • zdrențele căror fantome plutesc deasupra lacului negru de clape • barca ultimei dimineți a ajuns la malul trezirii – și cheia îmbrăcată în verde coboară cîntînd încă o treaptă • ce secrete ascunde naivitatea – învăluită în șalul îmbibat cu prea multe ore – prea multe clipe – prea mulți ani • învăluită în prea multe palori demult dispărute • cîteva silabe explodează de prea multe întrebări – inevitabil • cîteva silabe și-au rupt femurul – alergînd nedumerite între mai multe trotuare • în întrebarea liber înțeleasă neantul fumeagă de parcă punctul ar sângera • cojile acestea sînt mai întunecoase decît toate măștile lacrimilor • oceanul îmi țîșnește prin ochi – iar inima-mi urlă în pieptul gurii • la ce bun deșeurile războiului dacă ne-am dezbrăcat de miraje • mi-am pierdut toate literele – cu care moartea vrăjită m-a scris • nesățios e acest tărîm al geamurilor sparte de beznă • o fiară – un pumn – un bolovan uriaș de negru • ceilalți sînt coji de cartofi – și-o spumă de măști epileptice • ceilalți sînt poate o fată ce și-a pierdut dantura în felațiunea iubirii • e prea mult cenușiu în betonul zilei – prea mult cenușiu în banalul care nu are nevoie de nici un răspuns •

86. *fulg cenușiu*

cerul alunecă precum un prelung fulg cenușiu • apa-l
îmbrățișează cu paginile ei de carte clipocind de-amnezie •
nuanțele sînt frisoane de nostalgie cu care ne despărțim de
fiecare amurg prăbușit în neant • impertinența acestei
brume argintii mă excită • avisul țipă electric cu liniști de
ață • în izbele lor siberiene elfii beau moartea incoloră și
vodca sofiei • pe maluri abrupte îmi injectez heroină de
solitudine • poate că m-am îmbolnăvit de brusc de
albastru • poate de un nod pe care să m-așez cu toată
întîmplarea mea vindecată – cu toată întîmplarea nașterii
mele • paradoxul frumuseții îmi sfirtecă intervalul dintre
suflet și trup • în clipa aceasta tetanizată de infinit – cînd
frunze de crepuscul se întind pe marea • am devenit subit
ochiul orb – orb de dezgust la iluzie discern adevărul
evanescentei • e poate un mod de a pipăi cu aripi de
cecitate cetaceele inefabile • eu, omul invizibil – cu toți
pașii destinului scurși • străinul cade în suflet ca într-o
gură străfundă care l-ar glăsui • străinul e poate ecoul
acestei obscurități vorbitoare • ecoul sau zeul ei nebun • și
totuși – strălucitoare e această spărtură cu contururile
imprecise • această spărtură unde tăcerile se dezbracă de
frica frigului vag • ... da, e prea multă insectă în lumea asta
deja descompusă • în lumea asta abolită de palori • *timpul
e expresia unei erori logice la nivelul originarului* •

87. *subteranele ochilor*

înaintez prin subteranele ochilor – cu conturul lui zero pe chip • toate cicatricile veștede alunecă de pe chipul lui zero – lizieră de toamnă a iernii eterne • cearcăn negru al zăpezilor arse • buzele infinitului deschid cu absența drumul silabei • **“neant”** – *the wayless way of the nawt* • îmi îndoii degetele – îmi pliez mîinile – brațele – întreg trupul • înaintez prin subteranele ochilor • mă părăsesc în fildeșul absenței de parcă m-aș visa • și-apoi, trezindu-mă, m-aș uita și m-aș dispărea odată cu visul • odată cu extazul în trestii al misterului • nemaifiind decît această absență – ăst vis uitat • simplă ejaculare în albul pur – de absolut nicăieri • nu nicăieriul de ieri • nu nicăierul năierului de ieri al iernii gândului • ci nicăieriul suprem unde tăcerea se rostogolește – sferă perfectă – trează de gol • îmi cojesc cuvintele ca pe niște cartofi – apoi pun nimicul la fiert • la ce bun salata asta spîină de sîni a speciei • mușc cu-o sete indiferentă din lipsa ei de sens • sînt un ghemotoc de hîrtie neagră ce se rostogolește prin tuneluri albe • rătăcit printr-un fel de palat de lapte praf cu litere negre • mă văd cu ochii care-mi înghit durerea – mă văd cu ochii n care dispar • sînt o foaie de hîrtie care vorbește cu literele – vorbește acoperindu-se toată cu litere • înnegrindu-se – pînă cînd alunecă într-o gaură albă •

88. *logodnicul sinuciderilor*

străinul zîmbea infinit căutîndu-și aripile • zdrențele pînzelor clipeau în depărtare • incerte erau privirile timpului – devenirea accelerată a pleoapelor • silaba ochiului – nitescentă • nesigură moartea însetată de ore • frustrările terne – sîngele cenușiu al banalului • cine ar putea să răspundă acestei măști de nerecunoscut • logodnicul sinuciderilor cu năvoadele-i negre • și lampa de nervi din camera maro – cu pîlpîitul țipetelor ei incoerente • camera – nu – infernul maro • da, infernul maro parcurs de tramvaie negre pe șinele albe ale nervilor • isterizat de scări cu mult mai utopice • tu e o alternativă insuportabilă – cu tu gâtlejul tău horcăie sufocat de revolverul de sare prin care mori • poate o monogramă a plînsului • o sonerie ca o fantomă la oră fixă • plecarea străinului pătrunde inezisabilă în ultima ajungere • poate un cuvînt inefabil – poate o căutare inutilă • ea vine și tu dispari • tu – adică – orișicum nimeni • tu – un sunet pierdut peste fețele apelor • prototip cu nașterea incertă • un urlet de-uitare – zdreanță de hazard între zorii indeciși ai zarurilor •

89. *salcia*

salcia – sărată meduză – își dezbracă melancolia în verde • parcă lacrimi fără ochi s-ar încheaga în filamente fibroase – în intervalul dintre două secunde • parcă avisul și-ar vărsa paloarea-n tentacule • ghicesc un labirint în începutul obscur al oglinzii – în izvorul ei sumbru unde se-ascunde un narcis negru • ghicesc o ciudată naștere în miez de puritate sinistră • mă ghicesc pe mine însumi în asprimi de lumină – străin de tot pământul • da, străin de fluidul, putridul pământ cu efemerele-i nume și numere – cu efemerele-i limbi, și științe, și morți • totul cade-n fărîme – cetatea cu variantele ei – turnul de miraje – înțelepciunea – nebunia – puterea • totul e destrămare nostalgică – și inimă – și căluș • ființă a dezgustului – și somn – și dezgust al ființei • trup rănit de aripi ce nu se înalță încă – de umeri cu țipătul spart • și de-o piele cîntătoare care-și caută cerul • floarea de cristal cu parfumuri mîhnite își ascunde în strălucire misterul • invizibile sînt culorile pure – inaudibile chemările vide de dorință • drumurile se adună în spatele chipurilor de insuportabilă limpezime – limpezime ce preschimbă fața în mască iar masca în subit – irezistibil neant • am risipit asemeni unor ancore pierdute nervii cernelii • sfera de frunze mă mîngîie cu silabe – și-ating cu degetele filamentoase ale ochilor stelele sparte • sângele cu negrul în cioburi • plămîinii mei urlă ca niște urși – și privirile-mi cheamă vidul prin spărtura iluziei • ea, gura iluziei ce bea mirajele cu polonicul infinitului • camera maro mă devoră cu

suferințele ei scatologice • toate acele părăsiri fără cheie și mărturisiri jupuite înecate în lacrimi de vodcă • și disperarea sufocată de litere – depresiunile lunecând pe paștișe • singurele patine ale acestor solitudini simulate ce-ar falsifica pînă și platina • dar ce-i oare fantoma argintului altceva decît o imitație – o mimetică întrebare... •

90. *pace pictată*

pace pictată pe o enormă absență – precum mîna unui opac cu gustul inimaginabil • limba sîngelui surîde spasmodică – parcă o șosea cu setea probabilă • numai chipul de veghe ca un ochi cu volanul la fereastră • dar poate privirea caută cu spatele vidul care s-o inverseze – o absență mutantă – o poartă ce n-o poți deschide decît numai văzînd-o • o rază incertă a nimicului prin care pîlpîind să poți dispăre • precum o clanță de cuvinte cu alb în uitare și pace • pălînd în dizolvarea hazardului aidoma unui zar în fîntîna adîncă a paginii • megafonul întunericului din galbenul lămpii • un ou își ascunde albu-n oglindă • infimul de spermă pe degetele lîncede – aidoma unui funambul scriindu-și noaptea cu singur • această absență – bec cu umbra de femeie ca o erecție călăuzind prin vast de sticlă popoarele • sau greva cortinelor – tautologie a transparentelor scenice • păsări substanțiale zboară cu aripi de umbră • și oglinzile hibernează – se liberează de imagini – parc-ar dormi în miez de insomnie • bătrîna de-așteptare mă privește cu plete de fereastră • sinucigași! – înălțați la tîmple pistoalele voastre de minute • surîsul crește – sinistră gumă de șters galaxiile – da, toate acele castrări ale întîmplării cosmice • parfum de obscuritate – acest prag al celuilalt • secundele spongioase mi se fărîmă între degete – o gaură în timp prin care îmi trec mîna întîlnindu-mi absența • ne dăm mîna – absența mea și cu mine – și ne povestim totul despre același – traversîndu-ne cuvintele • apoi, mai ronțai un pumn de secunde –

încremenite în efemerul aşteptării • mestec timpul care mă
mestecă • cuiul solitar descompunându-și poate tăcerea în
fluturi – refuz de ninsoare colorată din grota
caleidoscopului • și obiectul acela indefinit ce se topește
între buzele viitorului • geană a prezentului absent deja'n
trecutul ipotetic • ca o hologramă a apocalipsei ce-a fost •

91. *singurătatea multiplicată*

o pădure e o singurătate multiplicată – sau intru cu singurătatea în copaci – în toți copacii • mă separ parcă – dîndu-mi ocol printr-un infinit de poteci • freamătul de alb al imobilului cu fisura frunzelor între buze • asemeni unor ochi văzînd nu cu retine ci cu auzul pleoapelor mereu închise • două subterane – le beau cu obrazul închis – cu toată pleoapa feței închisă • cobor prin această sete cu negru – precum un caleidoscop în doliu • cobor pe o scară trasă la scară • caut o auroră boreală interioară • oriunde – în orice lume am trăit – pe orice scară întortocheată am coborît ori am urcat • am întîlnit doar plictiseală – ostilitatea celorlalți fiindu-mi unica distracție • am acostat ades la cîte un fals port – ca o falsă profeție ori poate o falsă așteptare – de aionioane promisă • căci nu așteptăm decît promisiuni – și nu ni se promet decît noi așteptări în perspectivă • caleidoscop topit în alb și în negru – adăstînd lumina • ciudată diagonală între două posibilități de întuneric • cîinii latră uitare – numele mi se ascunde în pulpă precum un document deocamdată pierdut • **încă** pierdut • da, precum un nume scufundat de anxietatea bruscă-n mister – **încă** scufundat • sau poate asemeni unui fetus de zeu posibil – **încă** ocultat • **încă** e un cuvînt teribil de care numai iluminarea absenței ne eliberează • mi-am luat umbra în mîină ca pe o pensulă de pictat dispariția • solitar prin fantasmă – cenușă străbătută de cenușă • cîteva ghiare – da, îmi port ghiarele risipite pe chip – aidoma unor lacrimi în suspensie • chipul meu e vidul ce și-a băut

toate măștile – eclipsa ce a înghițit în fine soarele cu
gîtleju-i de umbră • nebunie vidă – nebunie infinită • delir
abisal • coji – coji – coji – și-n cele din urmă cuvinte • fața
mea era numai un zar – îl aruncau și cădea mereu
cîștigător în pierdere • speranța mi se rostogolea mereu pe
tot soiul de urme – precum niște lacrimi însîngerate • am
învățat însă să-mi rotesc singurătatea jur-împrejurul
copacilor • am învățat să mă privesc cu ochii lor – mereu
împleopuiți • am învățat să-mi topesc singurătatea
stîngeră în avisul singurătății lor străbătute de seve de
tăcere • ... în pădure neantul mă aștepta • mă așteptase
veșnic de mîna cu veșnicia – fără toate aceste cuvinte
precum o geană de salpetru • fără tăcerile morții ca niște
secunde însămîntate într-un cimitir •

92. zori fără zar

lucrul mă uită – mă dispare în celălalt • somnul e un mare nebun – lichefiat de moarte • lichefiat în tot atâtea chipuri cîte țipete ascunzi • țipete fără sunet precum un lătrat al unghiurilor • fulg ai fost și labirint ai căzut • tu, ce de-acum nu mai poți scăpa de bîntuirea zdrențelor monoschizofrene • lacrimă e lama ce curge din ochiul tăiat • un clopot ascunde alt clopot – așa cum vocea ascunde alte și alte voci • voci inaudibile pe care cu pragul le-ai gîndit • ecourile dorm în oglinzile deformate ale memoriei • efemerul – neistovit – mereu întîrziat vînt de clipe • bătrînul cu ochi albi precum o iarnă a semnelor • paralizat de ninsoarea fierbinte a nisipurilor • ce părăsim în urmă cheamă fărîmele încă neînchegate • fiecare te strigă și te invită din pragul unei uși distincte – cu ziduri de vid și destin • da, te invită cu o altă fereastră – cu o altă oglindă – și cu un alt întortocheat labirint • la o altă delirantă inutilitate • e ca și cum te-ai auzi spart în apeluri – toate străine și totuși toate derapînd pe același tu dilapidat • se despletește filamentoasă nebunia – în cîte firave abisuri • iar avisul ei – în cîte culori • oblicul ei – în cîte navigații • și unghiurile – pînă la al cîtelea miraj sfărîmat • vorbele ei aleargă tăioase ca niște coioți de sticlă • coioții de sticlă ce-ar fi putut poate să fie – doar zori – fără zar •

93. *toamnă vagă*

toamnă vagă a melancoliei mecanice • prag al
parfumurilor îngîndurat de crepuscul • elan al oglinzilor ce
te scufundă – fript sub frigul imaginilor • labirint de
imposibil și apă – pentru mirele mirat al mirajelor •
monștri stufoși își latră uitarea – poartă în ochi înecuri
misterioase • prin spectrele lumînărilor aprinse se apropie
de mine albul – cu zdrențele lui antropofage • străvezii îți
sînt gîtul și fruntea de moarte • invizibilul și-a ascuns
pentru tine tezaurele – în toate sertarele aerului • și tu,
insolitul – mereu străinul om insulă – porți în tine ca pe o
crimă semnul solitudinii tale absolute • tu, nimeni – de
nimeni recunoscut – nici măcar de poeți – de nimeni
înțeles – nici măcar de cei mai subtili filosofi • navigînd
mereu între exil și exod – într-un nicăieri dintre dezgust și
repulsia fugii tuturor lucrurilor • căci nu vinovatul – fie el
iuda ori cain – ci inocentul – inspiră viilor ireversibila –
invincibila aversiune care-i animă • viilor – sau poate celor
morți • la urma urmei poezia nu e făcută să fie iubită –
urîță, mult mai degrabă •

94. *moartea din noi*

trăim cu moartea în noi precum mercurul într-un termometru – un termometru cu gradații variabile • ne câștigăm dreptul la absență odată cu sângele – de parcă ne-am deveni prezenți doar prin oglinda parazită a fotografiei de pe cruce sau urnă • o fereastră spre propria noastră singurătate învinețită-n crepuscul • apa aleargă în cerc cu evanescența în centru • prezență surîzătoare ca o gumă a lui nicăieri – însoțit discret de aburul unui semn de întrebare • adăugăm o splendoare exsanguă tunelurilor de improbabilitate ce ne adăposteau cu dubiu prezența – pe cînd acidul letal al întunericului ne dădea senzația problematică a unei existențe prea vagi • ne deduceam astfel din mai multe surse structura avisală – de parcă absențele ar fi fost ascensoarele sufletului – ăst zdrențuit privilegiu • timp de mai multe secunde pragul își deschide toți porii – precum niște porți ori spori ai labirintului • unde se încheie oare încetarea – pregătindu-vă pentru o nouă creștere • cea mai surprinzătoare reverie a pariurilor • vă veți regăsi astfel pluralul ca pe un câine pierdut – întorcînd numai comutatorul ce ne eliberează instantaneu de amneziile amintirilor • fără excepție • preschimbîndu-ne-n vești unii pentru ceilalți – în e-mailuri vorbitoare • căci sângele nostru absent alimentează cu cerneală producția inevitabilă a ferparelor • un craniu cu hublouri deviindu-ne holbarea spre vid • preț de o clipă soarele ni se arată – plonjîndu-ne-n vâlul oceanelor • pentru a se retrage apoi la adăpostul unei eclipse eterne • ca

supernegrul de taină al bilelor de popice • el – ce ne lasă să
culegem sărutul ultim în alb • precum într-un ou unde-am
pătrunde – mereu mai adînc • printr-o singură coajă – din
ce în ce – din ce în ce – mai imaculată •

95. *franjuri de beznă*

franjuri de beznă – ca niște pagini negre plutind pe scrisul alb • vulve scuturându-se în toamna semnelor • pînă cînd prin vena stiloului ne golim de noi înșine – vid scindat de o ghilotină monoschizofrenă • sau poate monoschizofrenia e un lac unde ne spargem aidoma unor acvarii psihice – lunecînd cu fiecare pește într-o voce unde tu mă cheamă cu buze de eu • un eu negru pleacă prin umbră – și intră într-un abis oprit de porți ce se întunecă • un eu alb scrie pe improbabil cu planta labirintică a sîngelui – de parcă ar practica o autofelațiune prin semn • eul negru mă golește de negru precum o absență tactilă a tuturor simțurilor • eul alb mă umple cu toate obnubilările superflue precum o partidă de tenis pe apă • prins între două oglinzi ce-mi întorc spatele și mă scui pă-n distanță – mă simt ca un zar uriaș împins încolo și-ncoace de limbile albastre ale cerului flasc • orologiul e o ușă care mă caută – secundele obscene sînt niște clante care mă caută • orele mă caută cu negrul lor larg deschis • stropul cade în clipă – clapa umedă mă luminează și mă iluminează • iluzie întreruptă • plîng ca o cupă – cu craniul deschis într-o corolă de os • creierul – pistil mîngîiat de petale invizibile • ploaia – această amœbă elastică – îmi fagocitează toate cheile ființei • dar unde-i *safe*-ul în care să-mi ascund neființa • două buze se unesc prin mine într-un sărut ce mă anulează • parcă o voce mi-ar vorbi din oglinzi acumulîndu-se în labirinturi • matrice de motoare profunde • destinul e o cutie cu chibrituri ce nu pot fi

aprinse • o cutie cu măști imposibile – cu peruci
inutilizabile • destinul e un borcan cu perciuni
implacabili • pronumele personale mă izbesc precum
gloanțele unui pluton de execuție absent • lumea asta e
plină de gloanțe ce neucid făcându-ne invulnerabili • cel
mai invulnerabil e și cel mai mort – îl numiți Dumnezeu și
descărcați în el mitralierele rugăciunilor voastre futele •
zîmbete-n zdrențe – miraje în zdrențe – țipete-n zdrențe •
avem broaște pe cap – spîrul din basm i-o broască toxică
cu biroul verde • da, spîrul scrie la un corb verde – îi
smulge penele cu care scrie – și-l mulge de cerneala
neagră cu care luna-i varsă paginile-n labirint • nicăieri e
peste tot – nimeni e peste tot – nimic e peste tot • ne luăm
nimeni cu nimeni de mîna – și dansăm pînă la dispariție în
nicăieri • vai, nicidecum precum niște clipe ce nu-și mai trec
ci-și plutesc efemerul •

96. *pure blackness*

nimeni – asemănător cu oglinda • asemenea frigului – pun
pietre în sărbătorile pașilor • o floare mă sărută cu litere –
și-n locul malurilor • doar numărul anilor cu petale de rîu •
nimic – e tot ce sper și tot ce vreau să rămînă din mine •
căci doar nimicul e purtat de veșnic străina nemurire •
planeta șacalilor mînjește aerul cu lătrat – aerul pe care nu
poți să-l respiri fără să-l și auzi – în ciuda ta • din **nu** se
extrage cea mai frumoasă marmură – de-un negru
exterminator de pur • un zîmbet port în gînd – ca pe-o
pecete a neantului • se scurg din mine frustrările – din
inima mea mai grea decît o lună de beznă solidă • ***pure
blackness is all I hope – pure nothingness is all I
despair*** • să nu fi fost niciodată – înseamnă că ceva totuși a
fost • *să fii neantul* însă... • împărat în lume – înseamnă
oare altceva decît împărat al coșmarului... • o bucată de
febră navigînd între miraj și mlaștină • o femeie goală cu
vidul în ochi – cu ochii plini de fantome – icoana exotică a
erotismului • da, vidul în formă de specie • și aerul bărbos
al cimitirelor – hirsut de verde • plantele acelea infernale
cu plutire de alge • plămîni chtonieni • cine mă așteaptă
acolo – printre diminețile de ciment • nimeni pe nimeni
acoperind un înger cu aripi de nimeni • un ger cu aripi de
stepă • suflul acela uriaș – care mă respiră • suflul ca o
coajă de ou • sălbăticie smulsă din abisul apelor • las să mi
se scurgă mîna între avis și bolovanii de furie solidificată •
de furie sufocată • zdrențele buzelor poartă sărut de
străfunduri • bloc de întuneric – îmbrățișez întunericul

geamăn • da, zîmbet zdrențuit – zîmbet răvășit • cu tălpile
goale pe cioburile țipetelor – din ele țîșnește un sânge de
aripi • obscurul își scufundă în mine silabele grele – și eu
în el lacrimile mele insuportabile • îmi înalț ca pe un
demon suferința fără iertare – iertarea aceasta care oricum
nu există • ura implacabilă – ura fără chip • o placă de ură
dintr-un metal necunoscut – de o densitate necunoscută •
în fața ei – în spatele ei – în tot împrejurul ei – doar
decolorarea mirajelor • tăcerea e tsunamiul unui glas – uriaș
de tot nicăieriul din care nu istovește să vină •

97. *straturi de-adânc*

straturi de-adânc – înnegrite de verdele obscur • privesc cu faleze de beznă numărul florilor cu undă incertă • zdrențele nostalgiei ning pe departe de bărci • descopăr în orbi spume invizibile • soartă scrisă în scoarță – îngroșate riduri ale destinului • totul – nimicul – și-ntre ele, inutilă, întrebarea • spânzuratul absolut spîn – traumatică explozie de lumină • și violetul sinistru al degetelor – amurg sau presentiment • copacul crește în cameră – în coroana de nervi ascunzînd lupul de ghips • ce s-ar întâmpla dacă neantul și-ar pune o întrebare – ce chip ar avea acest munte de dispariție • sau poate acest șarpe înfinit – de dinaintea tuturor originilor • eclipse de rătăcire • mă întrerup de treziri • în leșinul acela funambulic – în catalepsia pe corzi de abis • cu sîinii goi – o speranță – și pubiana ei aripă • imensul terci oranj al creierului într-o tot mai crepusculară viziune • da, avisul cu pubisul pătat de un prag de trezire • melancolie mecanică – parcă transsexuată sau numai travestită • hrana subită a unui amurg violent • ciudată faleză – privire decupată în moarte • sau tot cu moarte albită, albită – presărații – presărații pași • himerele intră în noi cînd le traversăm – părăsindu-le • ele plutesc în neîntîmplarea unui alt trecut • într-o altă nelume paralelă – pe care cu sincopa unei întrebări – a creat-o neantul •

98. *silabe prin timp*

silabe prin timp – prin ceață – prin pulbere • silabe prin toamne – prin nopți de hîrtie • silabe poate scufundate-n oglinzi – amestecate cu algele adânci și reci ale oglinzilor • zdrențe neștiute ce pîlpîie undeva pe fundul oceanic al pădurii • unde o colibă – o cabană – seamănă atît cu-o barcă eșuată • acolo unde avisul e un anticariat plin de culori – și de cutii pline de mistere • și unde luna se plimbă înveșmîntată în zîne iluzorii – letal de albe • secundele sînt atunci ferești de parfum – iar silabele sunt solitudini ce se lasă citite de zâmbet • monarh evanescent peste imperiul neantului • praful și tămâia – și o superbă tinerețe sufocată sînt resturile otrăvii de melancolie și lacrimi • templul acela mai strălucitor și negru decît niciodată • cine moare în tăcerea pletelor de labirint • cine lasă să cadă cărbuni de cuvinte în somnul de flacără • treci subțiat prin priviri – nebun de paradox • stacojiul impenetrabilului mă obnubilează – cînd glăsuiesc cu tufe de scânteii • cu silabele tangente la neant – artezienele de umbre – inutil – bezne în ninsoare • trenurile evaporate ale exodului – pagini răsfoite spre profund • soarele cu pene – zdrențe navigînd cu obscurul port – în largul viselor • și coaforul excentric al exploziei – cu fixativul alocal al grăirii • efemerului etern furios – îi închin – pipele incandescente ale ochilor • și destrămarea lor contemplativă •

99. *mereu de mereu*

mă apropii mereu de mereu mai subțire – zîmbet înmormîntat într-o cărare de gheață • cameră evanescentă prin tot ce mă desparte – voce înveșmîntată-n ecouri a somnului unic • oriunde – oricînd – precum o lipsă de rezistență descuind porți de aer • alb intens – înfometat de negru • ridicînd precum un evantai – suma cheilor ce ne oferă neantul • atîta vid în întuneric verde – cu abisul crepusculurilor resorbit în stînci • mă rătăcesc – în mîna cu aceste pietre de crepuscul – strălucind aidoma unor busole – într-un labirint cu buzele de noapte • veștejite falii cu țelul oprit în calm • îmi dizolv în neființă opacitatea – respir cu gîndul răsfirat prin nări • și din nou mă apropii – mai subțire – de mereu • [încă] e încă cel mai teribil semnificat al tuturor limbilor • fac pluta pe-obscur într-un bazin de beznă • dispar din oriunde – din oricînd – precum o migrenă indefinibilă ce joacă ping-pong cu toate memoriile celorlalți • mestecănușul e văruiț cu suflete absente • spuma cu grijă culeasă a silabelor de neant • de la mine spre sine – prin tot ce mă desparte de poteca vîrstelor mele • precum un fel de vampir de apartament – un vampir domestic ce și-ar parcurge singurătatea de parc-ar sări pe fereastră • de la parter la parte – obliterat – ștergîndu-și conturul • în mîna cu-o gumă – ștergîndu-și din aer conturul ca de pe o pagină • din ce în ce mai transparent – mai obliterat – deci mai transparent • mai absent – nu mai negru – ci mai nimic • de pildă, soarele de nimic al melancoliei – un excelent exemplu • de parc-aș

tunde zece raci de toți cleștii • aruncîndu-mi ochii ca pe niște bile prin oglindă – pînă acolo unde nimic nu mai poate fi văzut • nici măcar nimicul • pînă cînd o arteziană absolut neagră – ar începe să-mi glăsuiască din dosul palmei • atît de alb •

100. *călătorie prin clare dureri*

solitar călătoresc prin clar de dureri • sub stigmatete reci ale stelelor și sub labirinturi galactice – purtat de fantoma potecilor • cristalin și letal îmi sună sub pași argintul demult uscat – din carierele lăsate cîndva în urmă de melcii gigantici ai somnului • depărtările înveșmîntate asemeni străineii androgine în paloare de lună • pămîntul plutește pe cerneala freatică cu care gîndu-și scrie coșmarul din care învață să iasă • culoarele zăpezii mi se adîncesc în ochi – iar sîniile negre se pierd gemînd în cavernoasele răni • înaintez scufundat pîn' la genunchi sau glezne în mîl imponderabil de crepuscul • da, sîniile tăi mai marțieni decît niște viruși – îmi promit cu-oglinzi de amînări o moarte hieroglifică • și ninsorile negre cu care alăptezi, zeiță, ultimii demoni • literă îndoită cu dezgust mi-a fost și-mi este pragul • fruntea-mi flutură asemeni unui extraterestru de hîrtie • sau străzile precum molimi – la care-am renunțat odată cu orașele pliatului pămînt • scuturat de frisoanele abjecției țării care încă mă bîntuie • ale țării căreia neîncetat i-am luat – în schimbul atîtor jefuiri și obide – limba • lăsînd în urmă – vai! – o populație de muți • copacul navigațiilor te soarbe cu înălțimi precum o pasăre • pumnalele de frig înjunghie noaptea – și-oglinzile lichide curg extatic prin țeava de albastru • măruntaiele electrice pe cari le grăiesc • ciocanul somnului ce m-a umplut de beznă • ai plecat destrămat de pe masa disecțiilor – în avisul nemărginit al direcțiilor • și bisturiile le vei topi toate fără încetare în lacrimi •

balconul și s-a desprins de țărniș – condus de zâmbet • aripa
adâncă silabisește-un molid obscur • miere culeasă dintre
deșert și exil – îngemănată cu venin din piscul șarpelui • o
cameră din spărturi de cer și cu parchet de mit • un nerv
fără sfârșit – ce respiră cu ferestrele-i ofidiene munții •
zdrențele întoarcerii – la ce bun – între bucăți de uitare și
maidane de crimă • zdrențele întoarcerii – da, la ce bun •

101. gardul transparent

arunc cu pietre de crepuscul prin gardul transparent al
orizontului • ele trec mirate dincolo de alb – și se privesc
de parcă și-ar confesa neantul dinainte de silabă • neantul
ce cuvântul chiar nu și-l știa – și nu și-l bănuia măcar •
privesc și mai uimite încă – la cîinii vineți cari aleargă pe
șinele de sticlă • vineți precum un pergament de
singurătate ce-și scrie numai solitudinea • farmece de
sticlă plutesc prin magiciana transparență – coliba
strălucește de briză – lividul se scufundă în ferestre • prag
de libelule incantației din mașină • gardul se sparge –
vitrină cu cioburi invizibile cari plutesc • intrîndu-mi cu
limpezimea 'n holbarea ferecată a ochilor • alte pietre și
plutesc portocaliul întunecat prin aer – asemeni unor
sărutări rătăcitoare ale avisului • le-arunc și trec cu ele
dincolo – călărindu-le ca pe niște urme ale sfîrșitului •
secunde vaste – bruște oglinzi fără imagini străpung în
picaj eterul asemeni unor gînduri de la liziera eternului •
păduri de-absențe pătrund în coruri de voci cu sîinii de
parfum • da, s-ar zice că am intrat într-o busolă ce-arată în
toate direcțiile nordul • de parcă eu însumi aș fi un deget
de depărtare • tiptil prin vîrstele avisului – stea de vid •
cînd mă topesc în beția infinită a tuturor geometriilor •
dezbrăcat de toate diferențele • aici mi se revelă – paradox
ori cheie – cvadratura cercului și splendoarea boreală a
disparițiilor • vidat – precum un fulg cu argintiul larg • îmi
înclin ninsoarea amurgului și urmă mă golesc • sînt pragul
urmuș ursuz de care însumi nu pot încă trece • ori poate

meduza mută și strania pădădie cîntătoare risipindu-se •
ah! sunt ninsoarea – insoarea – floarea sumbră a
obscurului – absentă din lumină • absentă din mitul meu
uitat •

102. *animalul de companie*

singur – înconjurat de voci ce-și închipuie, poate, că mă însoțesc – deși de fapt sînt singur • rătăcindu-mă fără urmă prin umbră – dîndu-mi singur ocol de parcă m-aș însoți • da, m-aș căsători mistic cu mine însumi – sau mi-aș permite să mă însoțesc încă o dată cu femeia unică a tuturor vieților mele – singurătatea • sînt însumi însăși această interzicere de a mă însoți incestuos pe mine mereu cu mine mereu • eu, foarte permisivul meu cenzor supratranscendent • oh! îmi dau ocol aidoma unui copac de solitudine – și mă las să cad prin porii pămîntului • vai, nu pot oferi nimic – eu care-s tot • eu neul cu eul doar din cuvinte • pămîntul îmi respiră absența ca pe un tub de oxigen – de parcă ar agoniza – și doar absențele mele succesive l-ar mai ține în viață • din nou îmi dau ocol și iar mă las să cad – de astă dată siluetă neagră • silueta neagră adoarme direct pe plămîni deschiși ai pămîntului – decupată de retragerea ascunsă în orice înaintare • prea scump plătit – pasul – prea scump plătit • prea des carnea mi s-a preschimbât în urmă precum o dîră neagră – tăcere sau stradă • sau apocalips • un singur melc – un melc de singurătate cu labirintul deșirat în față • nu un labirint prin care rătăcesc ci un labirint care mă umple cu imposibilitățile sale • mușchii fumului se dizolvă în destinele scobite • oh! glorie urmelor corale care umbră ne-au ajuns • glorie! glorie! – și imprescriptibilă strălucire comunardă • de parcă noaptea – însumarea magică a absențelor – m-ar scrie tot mai departe de mine • fiecă

literă – nu un pas ci deja o traiectorie împlinită • amprenta unui animal cu labele alfabetice – cu turbure turbare hieroglifică • culisele crepusculului – cisternele teatrale ale vidului • fiara de-o mirifică cruzime – cu miriade de labe – cu labele tuturor alfabetelor – ale tuturor literelor exterminate • ea e amprenta pe care o las pe întreaga suprafață a eternului – a ternului eter • fiara-amprentă – animalul meu de companie pe care culisele amurgului cu pene mi-l permit • singurul animal de companie al singurătății mele absente •

103. o anume formă a timpului

ai plecat lăsîndu-ți zdrențele în urmă • străzile – numerele – țara – țara – și o anume formă a timpului • o anume formă a tristeții mai ales • ți-ai părăsit și nava precară a creierului – și-abcesul pepit al inimii ce supura fără sfîrșit cu lacrimi • ți-ai părăsit toate morțile împachetate – cele cîteva iubiri inutile • și trenul sălbatic al urlutului care te-a devansat – te-a devastat • luna-ți ninge cu raze reci în labirint – și minele pixului ți s-au dizolvat în noapte cu scrisul lor de fum • desigur, zero cu buzele făcute parc-ar plînge cu fard negru • celălalt vine spre mine – dar am trecut demult prin ei toți • de cînd cu aripi am inventat fereastra – născocind cu singur labirintul și-oglanda • da, de cînd am inventat cu transparența lespedei – și cu-orizontul chipul destrămat de zămbet al copilului • și murmurul tăios al cioburilor • nimeni – să fii – să nu fii – e atît de enigmatic • solitudine – prin cîte ape te scufunzi – prin cîte pămînturi îți respiri adîncul • am divorțat de toate drumurile – și m-am legat cu nervi de celibatul ghetelor mele himeric hidoase • al ghemelor mele de mers semnate van gogh • aburul rumorii e tot ce mi-a mai rămas din excursiile cu valiza strepezită • copacii întind păianjeni de iarnă în locul coroanelor • monedele m-au umplut zumzăind – de parc-aș fi fost o pușculiță • dantelată era pleopa ochiului orb – și prea străin de cruzime și lumină visul • elastică și feroce era acea lacrimă cristalină a libelulelor • nimic nu putea să-ți aparțină din ce-ar fi trebuit să fie al tău – în lumea mirajelor ostile • tu căutai în

limită o poartă spre neant • mereu un soi de veșmînt –
chiar în cea mai profundă intimitate • mereu o nouă
mizerie oriunde pasul te scotea din solitudine • da, nu
plecai niciodată îndestul – tu, veșnic exilatul • grăbit
mereu să fii – să cucerești – s-ajungi • tu care n-aveai cine
– ce – sau unde •

104. ninsori de-absențe

călăresc ninsori de-absențe – nostalgia – această apă unde pupilele se dizolvă • ning cu piscuri spre haosul cerului de parcă munții – aști fulgi sumbri – s-ar desprinde din înnorarea pământului • **nu** alunecă asemeni unui **da** al nopții • piscurile se evaporă-n abis – infinitul se desprinde din vârfuluri – din neantiza asimptotică a vârfulurilor • tot astfel se îndepărtează privirile de iriși – precum niște mesagere imobile • sau vocile – asemeni unor degete întinse ale buzelor • ce straniu clopot mă înveșmîntează – când gerul mă fulgeră cu înger • fapăturile trec în absență – sărutînd totalitatea secundelor cu ultima • speciile complicate ale spațiului – cu prea simplul neant • așteptarea preschimbă dunele în sticlă – precum o explozie atomică • auzurile libere de timp sau de timpane – sînt niște receptacule subtile ce rătăcesc prin moalele interogativ al lucrurilor • nitescențe traversînd cu orb măștile invizibile – irespirabile • aproape niște nări pîndindu-și labirintul în scoici • atins de-auzuri obscurul se descompune în fluxuri negre – adânci aripi fluide – trezind noaptea ca pe un fluture de-avis • auzit – timpul își inversează sensul – intrînd în loc să treacă • secundele mi se așează asemeni unor păsări pe inimă – și îmi privesc pe dinăuntru cu absență privirile • absența îmi curăță privirile de prezențe – iar privirile trec prin lucruri și captează secundele ce mi se-așează-n stoluri pe creier ca pe sîrmele unui telegraf • de unde mă privesc și mă videază – de amnezii • ha! îmi ridic mîna de-absență ca pe-o fereastră

fără geam și fără cadru – prin care văd alte absențe • în
roiuri mari meditative – din vastul impasibil • din toate –
doar una îmi întoarce privirea ca pe o patină – alunecând
curioasă pînă în ochii mei holbați parcă de sete • doar una
pare să-mi relateze povestea-i inexistentă • am deci o
absență cum altădat aș fi putut avea o stea • așa cum am
încă – ah, încă! – liniile palmei • amprentă efemeră a
destinului • da, precum o mică voce susurînd a labirint • pe
care o aud cînd deschid gura – altminteri tăcută – a mîinii •
gura foarte-foarte tăcută pe care-o țin cu pleoapele strînse
în căuș •

105. obsesii de cameră

noaptea ca o risipă întunecată a bibliotecilor – ramuri de cerneală hieroglifice în vid • șerpi albi ai nervilor înstrăinați pe pereți – obsesii de cameră • și cheia de sticlă a atolului în care mi-am încuiat singurătatea • și necunoscutul invizibil din sicriul cu clape • frigul îmi urcă prin degete – pînă cînd în inimă – zdrențuit, mirajul îngheață • iată-mă-n miezul crucii de aur – unde misterul mă unge rege-preot al sacrului • inițiat tăcut al direcțiilor fără nume • navighează fărîmate bărci de melancolie prin vid • lunecă brize pe depărtări – patinează alogene ecouri • imaginile înoată în acvariile templelor – precum moartea în lacuri de limpede • și triunghiul de crepuscul al toamnelor – unde pași-ți presară aripi de ebrietate inspirată • iată portalul alb de hîrtie – himenul poeziei – doliul tău zîmbitor • “iată crucea sacră a daciei” – grăiește din absurd o voce a nimănu • a unui spirit, poate • crucea de cuvînt și de vînt – aidoma planului de aur al unei clădiri invizibile • da, planul crucii de suflu și nenumite mistice • numai impronunțabil pronunțabile • rostite la capete de tărîm de avis • și turnul sacru de silabe al înălțării infinite a poetului • roire de negru spre absolut selenar • ce galaxii pot să-ți citească ascensiunea – rege unic peste aurul nemuririlor • tu, primul poet – tu, ultimul om • ultimul gânditor al labirintului • risipite acele pete de cerneală – spulberate acele firimituri de hîrtie • mi-razele lunii de miraje argintii – prin fumul melancoliei albastre • peste

cercuri de verde întunecat • înveninat – învizitat de moarte • degustezi cu avis – uitându-te dezgustat – nemurirea • pleci trecând prin oglindă în imposibil • ajungi dincolo de silueta obscură – și lași ușile-n negru să-ți bocească urma și umbra • pleci și ajungi – abolindu-i cu indiferență pe toți cei care te-au ignorat •

106. *tigrul de sticlă*

vînez secundele ca un copil zborul păsărilor – cu silabe culese din albiile rîurilor • secundele trec ironice – sau, cînd le nimeresc – se sparg asemeni unor ferestre ce-ar înceta să se mai camufleze-n oglinzi • noapte bizară de cîini electrocuțați • îmi trec mîinile prin găurile dintr-o pupilă uriașă – mă văd – mai transparent decît un tigrul de sticlă • mă caut pe o ramură uscată și mă țin de mîină cu ciudată sevă • trec prin contrabandă pești invizibili – droguri inimaginabile ce-ți permit să devii ce visezi – și chiar să asumi mai multe forme deodată • vidul mi se mirează în mutră – și deodată mă văd cu ochii lui • aflu mereu ceva nou despre arta disparițiilor • da, să bei realul ca pe un vis și să te dezbraci în pragurile lui abolite • să-ți expediezi sângele – precum o misivă – în plicuri cu uriașe peceti roșii • să deschizi cărți cu litere himerice ce te povestesc cum nu te îndrăzneai nici în coșmar • la oglinda acestei frontiere sînt dincolo – sînt dincolo singur – dincolo cu multiple ferestre • sînt dincolo – deci mereu absent • *aici* – cu lacrimi de praguri pe sticla căroră mă așez gol – jucîndu-mă cu o cheie transparentă • singur alunec de-a lungul secunde elaste – precum o epidermă foarte suplă • citesc prin alcoolul imponderabil – cadranul unui ceas cu foarte multe furnici ticăitoare • da, devin singurătatea ca un aer dens – plin de insuportabil invizibil • labirint de oglinzi – din fiecă oglindă poteca unui ochi • singurătatea vrea să vomite ferestre – ce nu-s

însă decît iarăși oglinzi • stranii plicuri cu misiva ilizibilă •
degete-priviri se străduie s-o extragă din plic – dar nu
prind – după multă trudă – decît cel mult o literă • o literă
care respiră – crește – și dispare precum o absență
pulsatilă • apoi singurătatea se dedublează – se multiplică
– poate pentru că singurătatea nu-i altceva decît dedublare
– multiplicare • și se mistuie – c-un țipăt vibrînd alb și
disperat – căci niciodată nu a fost neființa mai singură •

107. *sex incert*

scindat în labirint pentru că părăsit de iluzie – părăsit de himeră • sfișiat de abandonul mirajelor ce ne repugnă • consolată de saltul în gol al lacrimilor sinucigașe • sex incert – spînzurat de sunetul său nebun de clopot • flori de mototolită supraviețuire • detestabile grădini de invizibil cu oglinzile fumegînd de mască • și dacă nevăzînd – dispar – cu gîndul meu în mîină • cu amintirea săpată-n amprenta mea meditativă • albul evanescent – plutire de ping-pong – îmi șterge privirile cu guma • parfumul ecourilor cu petale dilatate • privirile înverzite ale străfundurilor – străpunse de cheagurile negre • totul pare și dispare în jurul acestui negru greu – și totuși iluzorii • o blană, poate, a florilor – o maladie a memoriei destrămate de pahidermicul trecut • de ce oare fixitatea ne umple de iarnă – de atîta groază încărunțită • au poate de o febră decolorată – depresivă • de parc-am avea obrajii spălați cu detergent de lună • de fixitatea asta – privire au moarte – lucrurile și fricile nervoase fug • nimic – ferestrele singurătății cu labirinturile trase ca niște jaluzele • și iarăși doar nimic • nimeni și nimic – și lucruri însetate de ceilalți – și ceilalți nesfirșit însetați de lucruri • furii reificate • fiecare nevăzînd din celălalt decît numai cadavrul – singura noastră parte vizibilă • adică pe nimeni • absolut pe nimeni • singurătatea deodată se răsfrînge – și atunci fugitiv – ne zîmbim • argint în iarbă – străin – tăios • dîre de fiere argintie în verdele profund melancolic • cu nostalgia întoarsă înspre negru • silabe – salbe – clinchenit obscur în încetiniri înstrăinate • ... oh! cîta frustrare neagră fierbe sub oglinzi •

108. hartă de aur

înstrăinat între somn pleoapele cerului – un fel de navigație între *sînt* și *nu sînt* • fesele de febră ale femeii dizolvate-n sodomie – și sîngele de frisoane al vidului • da, limfa femeii acoperite de melci și limacși spermatici • îmbătăță-n tărîm de anxietate elastică – angoasa ca un X extensibil • vocea dispare onirică în hartă de aur • turn de invizibil amușină fără rușine neantul îngîndurat • stropi de disperare – chipul de lună al nopții – cutie a pandorei mai magică decît mitul • un fel de devastare – incendiu sau cavalcadă a fantomelor – uragan ectoplasmic – țunami sau taifun • cîteva amintiri culeg flori în parc de pagini vechi • ele plutesc devenind melancolic de nevăzut • dispar și eu uitîndu-mă în ele • litere – nostalgii de cenușă sau fenix • pentru nimeni – voluptate de valuri amnezice • evanescențe de zîmbete negre – diamantele cele mai stranii • absolutul nu poate proiecta decît miraje – neantul, doar nebănuite fantasme •

109. *trip*

trip prin indestațiile zdrențelor • de parcă ochiul s-ar ascunde în vagin – scuipînd timpul cu avise • ferestre de întuneric se deschid fără întuneric – fără ca singurătatea sau oglinda ei labirintică să le deschidă • doar absența – abcesul absenței căutîndu-se printre nenumărate zdrențe • abcesul absenței asemeni unui caleidoscop în explozie boreală • peste tot – chipuri în oglinzi – la ferestre – ca niște portrete • priviri – stoluri de ochi – crima amintirilor uitate ce ne privesc • caleidoscopul explodează întinzîndu-se încet – parcă o privire s-ar sparge și ar curge dincolo de sine • urci odată cu explozia boreală a caleidoscopului – într-o urmărire filmată încetinit cu obscurul • zdrențele străzilor se uită la tine • alergii – și totul în jurul tău – în tine – se întunecă • te întuneci pe măsură ce alergii urmărit de întuneric – dezintegrat de întuneric • și întunericul e o deghizare – a cui? – ce se aține după tine • da, tu cu suferința ta plină de zdrențe – intri în vaginul unde stă ascuns ochiul – și alergii prin el • ochiul te urmărește ca o amprentă – ca un labirint pe care-l derulezi • alergii și te întuneci – întuneci singurătatea și chiar noaptea • fereastra se deschide – se închide – precum o pleoapă de întuneric în întuneric • degete de întuneric pipăie întunericul deschis al ferestrei – cum ar pipăi un nostalgic vagin • o umbră îmi alunecă din picioarele goale – precum o apă sumbră printre pietrele lunare • intru în umbră sau ies – țin în mîna pietrele de lună – sau le arunc • cad în caleidoscopul

boreal furibund – sau poate într-o orgie lesbiană cu sticla tatuată • un tigru de sticlă incandescentă sare prin umbra deschisă • mă sfîșie cu ghiarele-i de sticlă – tatuîndu-mi pielea cu sticlă roșie • tatuîndu-mi creierul străin • pătrund prin tunelele astfel săpate – întuneric subit • absența a răsucit comutatorul • incandescența cade brusc în întuneric – în roșul, în prea roșul întuneric • zdrențe subite – petale asfixiate • întuneric alb de cameră albă – alb absolut fără ferestre • negru fără nici o deschidere • în clipa fixă – deocamdată – doar un ermit ermetic •

110. melc de plictiseală

străine frunzele argintii ale avisalului melc de plictiseală • aripile evanescente ale pericolului – și camera maro – tencuită cu nervii infernului alb • țipete cu motor – asemeni unor tășuri navigabile • false infinituri – paralelele sînt niște segmente cari nu se întîlnesc niciodată – atît cît le putem experimenta traiectoria • se întîlnesc ele oare dincolo de domeniul experienței noastre – în vreo geometrie a priori... • cercurile apei – amprentele sufletului – adîncurile întru sine de nesine ale spiritului • scufundările în stingere efervescentă ale neantului • călătorul cade prin ninsori morbide în sala de spectacol infinită a vidului • covoarele de pași adînci sub somnul șiroitorilor copaci • nimeni dincolo – așezat în confortabilul zîmbet al dispariției • și toată această delicată voluptate a ofilirii – pregătind parcă nonsensul agoniei cu tăișul prea îngust pentru secunde • monosilabele monoschizofreniei • noaptea cu negrul ei narcotic – tangent cu stacojiurile masacrului • poate că absurdul sisif – nu împingea cu brațele încordate ale coșmarului o stîncă – ci un titanic ochi • un ochi mai vast decît fantasmalele de sticlă ale deșerturilor – decît minele fără sfîrșit ale antraciturilor sumbre • da, poate că poezia nu e altceva decît o infinită cruzime înfrîntă – un suflet nepilduit parcurs de cicatricea unicului drum •

111. cimentul dimineții

zarurile se rostogolesc pe cimentul dimineții • solul exorcizat al vreunui cadavru cu pantofi de velur • un gând vopsit pentru trupul tău gol – lihnit de dorințe • sprâncenele spânzurate de noapte sub luna leproasă • și-oglindea ce taie ascuțișul isteric al ierburilor • o mână cu indexul dublu arată direcțiile învechite ale sângelui • zdrențe de flăcări pentru zdrențe de priviri • sau poate tigru albastru al venelor însetate de sinucidere • norul de conștiință – lumină contemplând sincron norul obscur al crimelor posibile • hlamida monstroasă a inocenței a cărei prezență ucide – a inocenței ce merge pe trupurile ofilite cu tălpile goale • vâluri de cenușă mîngîie cheaguri de planete • miresele letale ale miresei cosmice • și mâinile acestea din senzații lungi – din labirinturi inextricabile • lupii devoră mesajele îngerului – sub lacrima ce se frînge-n negru grav • pașii umbrei se dizolvă între întîmplare și culoare • citim în jurnale inimile precoce ale cățelei de litere • infinitul ascuns în zdrențe explodează de stele • poate pentru că zdrențele nu învăluie și nu dezvăluie nici o idee – dublul niciunui trup • poate doar jarul dantelelor din somnul obscur • poate doar el mai arde silabele pînă cînd țipă • povestind lunienilor zăpezile cu ferestre de basme • poate doar el strînge-n albume colecția de praf – fotografiat cine știe cînd • de cine știe cine •

112. *pietre de pietre*

mă strîng dintre pietre de pietre – pietre de crepuscul – pietre de noapte – pietre de timp • fantasmă albă sau neagră – surîs de zdrențe – cînd același – cînd altul • prieten cu pietrele crepusculului – intru în promisiunea sfârșitului • miraj de hemoglobină vărsîndu-se după orizont • precum un pumn de uimire – cerul plin de stele • prieten cu pietrele de noapte intru în promisiunea înțelegerii • singur în negru ca singur în alb – tot mai obscur în ambele • pleoape succesive se ridică de pe un ochi – cu care, poate, ne vom vedea împreună • prieten cu pietrele timpului nu intru ci ies mereu – îmi traversez oprirea • și o culeg din străfundul secundelor scînteietoare – precum o piatră de oglindă unde intru – insolită imagine • da, intru – simplă imagine pentru a avea cu cine să mă țin de mîină – în fine, absolut singur • absent de pe ambele maluri ale styxului – uitat de silabe ca o siluetă de negru pierdută în negru – ca o siluetă de alb pierdută în alb • siluetă siluită de somnul meu incolor • ce simplă e magia pulberii – magia infinitezimală a zdrențelor • magia bărcilor de nebulie ale eșecului • sau ce infimă e diferența dintre cele mai fine dantele și zdrențele pestrițe ale lumii • scuipe silabe-n gurile ulterior profetice ale moirelor • absența mă ninge mai larg • albul meu e cheie pentru negrul pe care-l descui cu neființa • gura învinețită de fereastră – ea trebuie să tacă în fante de cuvinte • fisuri indicibile precum un ochi căzut `n afara lumii • palorile

păpădiilor tot mai străine – aidoma vibrațiilor fantomatice ale obstinației • da, asemeni fantomelor ei tenace • limpede de limpede – de parcă fiecare ar fi cortina celuilalt • pe trepte de pleoape – cobor spre o aflare mereu mai orbitoare • eu, orbul cu floarea de avis • silabele nu mai au decît înțelesul scurtcircuitului • brusc – dedublarea movului cu amurgul cocoșat • în fond, poate că inima nu-i decît un stomac al revelației – iar buzele, doar miinile cu care se hrănește • smulgînd din edenul sinelui toate zdrențele nonsensului – fructele lui nebănuite • incolore-n sărut precum transparența ce le luminează • după cortina happy end-ului – singur cu singur într-o barcă • pe-un fluviu căruia nu i-a aflat încă direcția •

113. cine și cum

cine cinează în negru – sau alb – la fel de obscur în ambele cazuri • dizolvat parcă în bidimensionalitatea de lapte a paginii – sau într-o cameră precum un acvariu de întuneric • plutind suspendat în absența de sine a zdrențelor – străin într-o prezență infinită • precum o navă de papirus cu pânze de pergament – suflate de vânturile obscure ale hieroglifelor • de furtunile solitare ale literei • voci pentru inimă – luminoase sînt mîinile florii – ochii ei înnegriți de reverie • singur e însă mai degrabă un cum – deci cum este cine • sau în loc de cine e singur – cine e deci cum • cum ar putea chiar să-l înlocuiască fără rest pe cine • cine devine complet inutil cînd cum e prezent • prezența lui cum cuprinde prin urmare absența lui cine și absența chiar a lui cum • o prezență de-absență • cum e ca și cum noaptea absolută ar ninge – nu noaptea stelară • ci cealaltă – din revărsatul neantului • buzele spațiului atunci se închid pe gura lui inversată • peste gura care se bea • sau poate se deschid spre misterul neantului care îl bea ca pe-o poveste făcută din lumini de întuneric – din sângele de somn și de litere • din sângele pe care îl scriu • am putea în acest caz afirma – cum că neantul el singur e cine și cum laolaltă • e sine cu sine neantul – nesine cu nesine – nesine cu sine poate • ninsoare ori insoare – o ninsoare de pete ciudate sub insoarea becului înnegrit • dar neantului îi putem imagina orice fel de formă diformă – orice amorf • orice număr • identice toate cu niciunul • un tot viu și un

tot mort – renăscînd agonice • un tot divin abolit de un tot demonic – simultan dar non-concomitent anihilat de o zîmbire mereu mai străină • alteori pot să mă uit prin neant ca printr-o fereastră – de parcă m-aș uita prin dumnezeu • pot să mă uit la neant ca într-o oglindă – de parcă m-aș uita la diavol • fereastră ori oglindă ori labirint • mă pierd multiplicat – abolit – culoar fără imagine • mă reflect vid în labirintul incolor • sau mă arunc pe fereastră'n plin nicăieri • deschid ochii și dispar în toate sensurile – apar cu tot nimicul precum un coșmar poliedric • poruncesc realului să fie sau să desfie – luminii – să se facă ori să se desfacă • dumnezeu-neant în neant – pentru absolut nimeni •

114. *pumnul faustic*

dar cine întinde oare întrebarea ca pe un pumn faustic prin fauna luxuriantă a sumbrului • cine-și trimite mesajele cu litere de pești printre arhipelagurile catoptrice ale infinitului • arlechinul – arhipelagul arlechinului – cu zdrențele feroce de arsenic – își apropie pericolos tangenta de funia funambulului • coboară tot mai străin treptele aripilor prin noaptea cu scările despletite • antrenat de somnu-i catabazic – androginul își schimbă sexul la fiecare pas • el, transsexuatul transcendențelor • o mască înecată cândva – se ridică întâie din ape – a poetului ce-a fost întru începuturi ucis • da, poetul precum o piatră rătăcitoare prin creier – ochiul orb omnivalent al amneziilor • secunda a ajuns în fine în timp precum într-o casă scindată – cu pereții despicați de paloare de lună • mantaua de oglinzi mă înveșmîntează în labirintul amintirilor • steagul smintit al ferestrei îmi deschide disperarea crepusculului – disperarea monoschizofrenă cu care totul a început • nu pot culege nici un prieten din această defilare de fantome – din această manifestație magnifică • îmi pierd privirile-n furunculoza de pancarte – a specialiștilor trădării de sine • moartea e poate această stranie manta care îți poartă pașii prin mesaje letale • mesaje pe care mergînd le trimiți involuntar – cine știe unde și cui • tu porți asupra-ți moartea și-o distribuie – ca un arcaș îmbrăcat în săgeți • nu poți zbura fără să risipești în preajmă – pînă departe – dezamăgirile-ți letale • clădești un turn de silabe zidit cu

cenușa incinerărilor • și totuși – oricare ți-ar fi alienarea-n lume – nici un copac nu știe să șoptească din frunze preziceri mai des adeverite • nici o noapte nu deschide uși mai secrete • șerpilor potecilor beau cu nesaț ciudata ta umbră • stele te sparg – și abisul îți varsă în vine cerneala amurgului cu care te scrii pe tine însuți – sfârșit • da, ușile tăcerii se deschid – de parcă te-ai decupa din tine însuți • gustînd cu clonii tăi impersonali – iarba neagră a malurilor styxului • siluetele coboară astfel din tine – aidoma unor oglinzi ce ți-ar culege întunericul • plutind din întrebare-n întrebare – din claritate-n claritate • și din singurătate în neant • robinetele înăuntrului mă umplu cu negru absolut – ca pe-o cisternă amnezică • multiplicîndu-mă-n coloane nesfârșite de îngeri cu infinitul prăbușit • totul parcă ninge în infim • și zîmbetu-ți vorbește cu silexul tăcerii – asemeni unui abdomen abandonat • care te cheamă cu somnul străin al trotuarelor •

115. vocea verticală

precum un semn de carte – neantul nu poate să-și fie absent • absența în neant încetează – ca într-o cameră bine încălzită unde îți poți invoca în voie toate fantasmale • o cameră încălzită cu întuneric – dacă persisti să te mai agăți încă de filamentele memoriei • luminată orbitor cu impecabilă beznă • un palat – dacă vrei să te mai legeni în hamacul luxului incomod • cu un parc colosal unde să-ți plimbi nestingherită obscuritatea • printre atâtea priviri înflorite cu petale de umbră • corole invizibile ce gândesc cu parfumul • bizari copaci de solitudine zîmbind numai cu foșnetul • și tăcerea de briză încrețită de mare • da, poți să pășești printr-un deșert de valuri liniștite – dune încetinite de apă • poți să mergi și pe vînt ca pe răsufări de poteci cari străbat în adânc cîmpiile aerului • sau să înaintezi nonșalant printr-o junglă de flăcări unde nu arde nimic • ce nu cunosc criza de energie – și totuși ard veșnic • sau să alegi confortul – să te înșurubezi precum un melc în tine însuși ca într-o cochilie • ori poate să înoți în invizibil ca barca unui orb – trecînd cețosul prag al albului dincolo de care ochii ți se transformă-n mîini • neantul travestit – asemeni unui labirint unde zdrențele-ți nu mai progresează decît cu imaginea • cu mai-imaginea – nu o imagine a realului ci o imagine a imaginii • a veșnic mai-imaginii • un fel de subterană oxidată în care mă disec închipuindu-mă • sau nebulos – mă dizolv – preschimbîndu-mă într-un paradoxal curcubeu de

bănuială • stau în picioare – eu, vocea verticală din care
curg lungi poteci de tăcere • mantie nocturnă de fluiditate
impermeabilă • pielea mea e o secundă extensibilă de unde
nu pot ieși decît în neființă • prietenul din spatele peretelui
– ce e de fapt o ușă – mă deschide spre mai în mine • mai
în mine nu sînt cu cineva și totuși nu sînt singur • nu sînt
cu altul și deci nu sînt singur • nu aștept pe nimeni – n-am
labirint – fereastră sau oglindă • în fond, poate că toată
lumea asta nu e decît singurătatea mea • ... și totuși – de ce
oare direcția trezirii trebuie să fie coșmarul... •

116. *zăpadă a uitării*

zăpadă a uitării – presărate urme de secunde • ființă de nerecunoscut sub depărtări de gheață • ace cu traiectoria imprevizibilă de pe cadrane invizibile • numai zăpada – și urmele-n uitare ale secundelor • bătaile atîtor stranii cioburi – atîtor silabe – și noaptea despletită a androginilor • sau ramura aceea nichelată – frison metalizat rupt din copacul alogen al zdrențelor de lună • depărtarea pierde lucrurile și le pierde • ahhh! luna mă taie în felii precum o lamă – luna mă taie-n oglinzi • scoica încă plină de cerneală cu care-mi scriu destinul în căușul palmei • uitat-am oare creanga înflorită a zborului – de cînd eram merlin • și umbra închegată care-mi plana prin vise • silexul tăcerii – ori sclipetele indescrîptibile ale semnelor ca niște zîmbete cu-evanescența tîrzie de exil • paloarea vrăjii îmi dăruiește gând de parfum și fumul de petale • nu, pentru nimeni nu va fi neant sărutul meu • și pentru nimeni nu-mi va fi eternitate pasărea topirilor • și nici o clipă pe zăpadă – nici de-un minut pătată imensa amnezie • pluti-voi prin somn – cu capul precum un fulg • mereu străin – de îndoliata păpădie •

TABLA DE MATERII

CURRICULUM VITAE	3
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ.....	7
POEME	13
1. PARIURILE FULGILOR	13
2. ZDRENȚE ȘI PLOAIE	15
3. NIMENI POATE	17
4. RAMURĂ DE SILABE	18
5. HAZARDUL NORULUI.....	19
6. ȘI DACĂ AȘ RESPIRA	20
7. TOT CE E SPECTACULOS.....	21
8. STRĂIN DE OGLINDĂ	22
9. MANECHINELE VISULUI.....	23
10. ÎNTRE ZDRENȚE ȘI NOTE	24
11. CER CU MULT VERDE.....	25
12. SOLITUDINE ROTUNDĂ	26
13. PEȘTERĂ FĂRĂ SCĂPARE	27
14. ZDRENȚELE AVISULUI	28
15. AUTOMOBILUL DE TIMP.....	29
16. BUCĂȚI DE CARNE JUPUITĂ	30
17. UNEALTA STRĂINĂ	31
18. UMBRA ÎNNEGRITĂ	32
19. PAS PARFUMAT	33
20. ANUS ÎN IARBĂ	34
21. BARCA ALBĂ	35
22. O PICĂTURĂ-N TUNEL	36
23. STROPUL	37
24. NOAPTEA ABSENȚELOR	39
25. HAOS DE SENTIMENTE	40
26. FULGI CU FRUNZE ROȘII.....	41
27. AMINTIRI DE GHEAȚĂ.....	42
28. ÎN CĂUȘUL PALMEI.....	43

29.	OVINE OVNI	44
30.	POATE-UN SOLDAT DE PLUMB.....	45
31.	VIZAVI	47
32.	PIETRE DE UMBRĂ.....	48
33.	RANA OGLINZII	49
34.	SINGUR PRIN ABIECȚIE	50
35.	TRISTEȚE DE CIREȘE.....	51
36.	SPRE CE.....	52
37.	ATÎTEA PRIVIRI	53
38.	PLETELE NOPTII	54
39.	TOTUL – NIMICUL	55
40.	ALB DE OGLINDĂ	56
41.	SILABE PIERDUTE.....	57
42.	ZILE DE HAOS	58
43.	IMOBILITATE NEAGRĂ	59
44.	TRANSPARENȚA INCENDIULUI	60
45.	CE FEL DE PLĂMÎNI	61
46.	OCHIUL ACESTA	62
47.	CREIERUL POETIC	63
48.	UȘILE CHIPULUI	64
49.	CEARCĂN IMAGINAR	65
50.	SETE DE NEGRU	66
51.	UN OPT ATÎT DE ALB.....	67
52.	ZARUL DRUMULUI	68
53.	DE MÎNĂ CU ABSENȚA	69
54.	AMENINȚĂTOAREA SETE	70
55.	SOLITARUL ABSENT	72
56.	SOMN DE ZĂPADĂ	73
57.	VIDUL STRĂINULUI SPART	74
58.	CLOPOTUL SINTAGMATIC	75
59.	ÎN VIDUL AUTIST	76
60.	ABCESUL ABSENȚEI	77
61.	PLUTA SECUNDEI	78
62.	SUFERINȚA CHIMICĂ	79
63.	HAOS ZÎMBIND.....	80
64.	FRIGIDELE FRISOANE	81

65.	SCĂRILE INCOLORULUI.....	82
66.	NERVI ALBI.....	83
67.	IMPERIUL PRIVIRII.....	84
68.	GALBENUL SPERANȚEI	85
69.	DUBLUL	86
70.	DEMON LICHID.....	87
71.	BULA DE SĂPUN	88
72.	POATE ULTIMUL TREN	90
73.	UN EVANTAI DE TĂCERE	92
74.	ȘI IARĂȘI SPÎNZURĂTOAREA	94
75.	SUBMARINUL STRĂIN	95
76.	ELEFANȚI BEȚI.....	96
77.	MÎNĂ DE GHEAȚĂ.....	98
78.	NOAPTEA VEROLATĂ DE STELE	99
79.	PĂDURI DE ADIO	100
80.	EXODUL SENSULUI.....	102
81.	DUBIU DE SCOLOPENDRĂ	103
82.	CAMERA OARBĂ	105
83.	DOI	106
84.	IARNĂ IPOTETICĂ.....	107
85.	NEGRU DE CLAPE	108
86.	FULG CENUȘIU	109
87.	SUBTERANELE OCHILOR	110
88.	LOGODNICUL SINUCIDERILOR	111
89.	SALCIA.....	112
90.	PACE PICTATĂ	114
91.	SINGURĂTATEA MULTIPLICATĂ	116
92.	ZORI FĂRĂ ZAR	118
93.	TOAMNĂ VAGĂ	119
94.	MOARTEA DIN NOI	120
95.	FRANJURI DE BEZNĂ.....	122
96.	PURE BLACKNESS	124
97.	STRATURI DE-ADÂNC	126
98.	SILABE PRIN TIMP	127
99.	MEREU DE MEREU	128
100.	CĂLĂTORIE PRIN CLARE DURERI	130

101. GARDUL TRANSPARENT.....	132
102. ANIMALUL DE COMPANIE	134
103. O ANUME FORMĂ A TIMPULUI.....	136
104. NINSORI DE-ABSENȚE.....	138
105. OBSESI DE CAMERĂ.....	140
106. TIGRUL DE STICLĂ	142
107. SEX INCERT	144
108. HARTĂ DE AUR	145
109. TRIP	146
110. MELC DE PLECTISEALĂ	148
111. CIMENTUL DIMINEȚII	149
112. PIETRE DE PIETRE.....	150
113. CINE ȘI CUM	152
114. PUMNUL FAUSTIC	154
115. VOCEA VERTICALĂ	156
116. ZĂPADĂ A UITĂRII	158
TABLA DE MATERII.....	159

<http://ftp.adshishma.net/Ara/A.A.Shishmanian-Zdrente-4-2025.pdf>

27-01-2025

*ahhh! luna mă taie în felii precum o lamă – luna mă taie-n
oglinzi • scoica încă plină de cerneală cu care-mi scriu
destinul în căușul palmei • uitat-am oare creanga înflorită
a zborului – de când eram merlin • și umbra închegată
care-mi plana prin vise • silexul tăcerii – ori sclipetele
indescriptibile ale semnelor ca niște zîmbete cu-
evanescența tîrzie de exil •*

*paloarea vrăjii îmi dăruiește gând de parfum și fumul de
petale • pluti-voi prin somn – cu capul precum un fulg •
mereu străin – de îndoliata păpădie •*

« ... un periplu poetic remarcabil, materializat prin câteva zeci de volume publicate de-a lungul timpului în România și Franța, un periplu dens, marcat de caracterul luxuriant al unui supraréalism împins dincolo de cele mai îndepărtate limite ale neconvenționalului, care solicită la maximum capacitatea intelectuală a cititorului, precum și abilitatea acestuia de a descifra sensuri și imagini, ambele necesare navigării printre meandrele unui subconștient zbuciumat, angoasat și halucinant – dar călăuzit de o vastă cultură și de o inteligență sclipitoare –, aflat mereu în căutarea esențelor, a sensurilor ultime refuzate ființei umane. »

Christian Tămaș, în *Leviathan*, nr. 1/2024